

פרוטוקול ישיבת מליאה שלא מן המניין מספר 18
התקיימה ביום ראשון, 29.6.25, 18:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גבי לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
גבי דנה מורי, חברת המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גבי נירה אטיאס, חברת מליאה
גבי קרן מורה רינות, חברת מליאה

חסרים:

מר ישראל מאיה, חבר המליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוי, גזבר המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

1. עדכון תקציב 2025 ותכנית ההתייעלות.
2. תוספת צו ארנונה 2025.
3. העלאה חריגה צו ארנונה 2026.

2. תוספת צו ארנונה 2025.

מר שרון אלפסי : ערב טוב.

מר ניסים אלקובי : ערב טוב. אנחנו ישיבת מליאה שלא מן המניין מסי' 18. על סדר היום. לפני שאנחנו מתחילים, סעיף 2 יורד מסדר היום, ולכן אני מבקש גם מראש המועצה להעלות את זה להצבעה.

מר שרון אלפסי : תוספת צו הארנונה לשנת 2025, יורד מהפרק. והמשמעות של זה, שאין עלייה ב-2025. מי בעד? פה אחד.

מר ניסים אלקובי : פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד להוריד את הנושא מסדר היום.

מר ניסים אלקובי : יהיה זמן לדבר. אני מבקש רק בזמן שמדברים כאן, לא להפריע, בסדר? להקשיב. יש לנו סבלנות להכל. אדוני ראש המועצה, בבקשה, נתחיל.

מר שרון אלפסי : טוב, אני רק מבקש, קודם כל, אני שמח שכולם פה, והישיבה ככה מלאה. אני יודע שהישיבה הזאת היא ישיבה שמאתגרת את כולנו. אנחנו נעבוד לפי הסדר. אני מבטיח גם לקהל, אני אתן זכות דיבור לכל מי שירצה לשאול שאלה, אנחנו נענה על הכל. רק אני מבקש שזה יהיה מכובד וענייני. ואני אאפשר את זה כבר בשלבים הראשונים, כדי לתת הזדמנות לכולם. עם כניסתי לתפקיד, באפריל 2024, התחלפו בעלי התפקידים הבכירים במועצה, כגון מנכ"לית, גזבר, מנהלי מחלקת חינוך ועוד. מאפריל ועד יוני למעשה עברנו תהליך של למידה של כל המערכת, כולם נכנסו לתפקידים, בנינו ועדות, חברי הוועדה התייצבו.

ביוני 2024 יצאנו לעבודה מול מנהלי המחלקות לכתיבת תכנית עבודה למעשה ל-2025, מה שלא קרה פה בשנים. ובפעם הראשונה מנהלי המחלקות ישבו איתנו, והתחלנו לכתוב תכנית עבודה מקושרת תקציב. העברנו תקציב, לצערי, רק באוקטובר 2024, בפעם הראשונה. תקציב שהיה מבוסס על תקציב 2023. מכיוון שנכנסנו למערכת רק בתחילת אפריל, התבססנו על תקציב 2023. עשינו התאמות קטנות, ואישרנו תקציב במשרד הפנים רק בסוף 2024. שנה ו-3 חודשים נבנתה מועצה חזקה, שבאה לעבוד בשביל הציבור. אני אומר לכם, יש פה מועצה, שהאינטרס העיקרי שלה זה לבוא לעבוד לטובת הציבור. להשקיע לציבור.

ולראייה, במשך שנה ו-3 חודשים חברי המועצה, חברי המליאה פה הצביעו כמעט פה אחד כמעט על כל החלטה. פעלנו לקדם מיזמים שיבינו פירות לשנים הבאות. התחלנו הליך מול הנאמן של החברה לפיתוח, להחזרת החברה לפיתוח, ומסירת המגרשים באריק איינשטיין והתמר. קידום תב"ע משמעותית שתחבר בין בית אריה לעופרים. קידום קרקעות להקמת בתי כנסת בבית אריה ועופרים, ומבני ציבור. ב-2024 הגדלנו את מענק האיזון בערך בכ-3,500,000 ₪, בנוסף למה שקיבלנו בסוף 2023, כולל מענקי פיתוח, מענק אוסלו, מענק צמצום פערים, ומענק ביטחון.

נכנס ליישוב אמבולנס ממוגן ירי בעלות של 1,500,000 ₪. קיבלנו הרשאה להשלמת ביי"ס כנפי רוח. כרגע בעלות של 5,700,000 ₪ ממשרד החינוך. וסה"כ, אנחנו נקבל ממשרד החינוך כ-11,000,000 ₪. בגלל עלויות הפיתוח, אנחנו מאותגרים מאוד, עם העלות הכוללת של הקמת ביי"ס. כי ביקשנו להקים את כל הבי"ס כמקשה. לא לעשות את זה בבלנקים, כמו שזה קרה. להקים את זה כמקשה אחת. אז אני מעריך שאנחנו נקבל סביב ה-11,000,000 ₪, 11,500,000 ₪. ואנחנו נצטרך להשקיע שם לא מעט כסף כדי באמת לקיים את ביי"ס.

שודרגו כל מגרשי הספורט בבית אריה ובעופרים, בסה"כ בעלות של 400,000 ₪. שדרוג יהושע גן. שנה שעברה השקענו

בשיפוצי הקיץ ביהושע גן 250,000 ₪. והשנה, בקיץ הזה אנחנו נשקיע עוד כ-1,000,000 ₪, שיגיעו רובם ממשד החינוך. אנחנו משדרגים את אולם הספורט הישן בבית אריה בעלות של 400,000 ₪. עבודה על התחברות לתאגיד המים. שתכירו, בבית אריה ועופרים, פחת המים כשנכנסו לתפקיד היה כמעט 43%. המשמעות של פחת המים, זה בזבוז של מים שאנחנו לא יודעים לאיפה הם הולכים.

עשינו פה כמה מהלכים מאוד, מאוד משמעותיים, כולל החלפת שעונים, ביקורות, בקורות, ותהליכים מאוד, מאוד אגרסיביים, כדי לצמצם. היום אנחנו עומדים על 36% בפחת המים. ואנחנו פועלים כרגע להתחברות לתאגיד אזורי, שייתן מענה. יכניס לנו לא מעט כסף למועצה, כחלק ממענקים, הלוואות בעלים. ובסוף יטפלו גם בתשתיות ישנות. שזה אחד הפערים הכי גדולים שיש לנו. אתם יודעים, אתם מכירים את פיצוצי המים. אנחנו התמודדנו איתם לא מעט. אנחנו מתמודדים איתם כל יום.

ולכן, הסיפור של שדרוג תשתיות הוא חשוב. גייסנו תרומה של 90,000 ₪ להקמה של הבית של דרור החדש. במקביל, יצאנו לקדם תכנון לשלב ג' של אזור התעשייה, במקביל להפקדה שכבר נמצאת. עד ה-7.7, אני מאמין שיהיו, זה הזמן להגיש התנגדויות. וברגע שזה ייגמר, אני מקווה מאוד, במידה ולא יהיו התנגדויות, אנחנו נצא לתכנון מפורט, ואחרי זה לשיווקים. ובע"ה, זה אחד היעדים העיקריים שלנו, לייצר פה מקורות הכנסה חיצוניים ממסחר ותעשייה. יש לנו סה"כ היום כ-2,400,000 ₪ בקולות קוראים, שעומדים לצאת לביצוע. חלקם, כבר במימוש. חלקם, אנחנו ממתינים לאישור של המליאה, ואנחנו נעלה את הכל. אנחנו מקדמים הסכם מול קופ"ח לאומית, שבמשך שנים לא שילמה פה לא שכירות, לא ארנונה, לא כלום.

אנחנו לקראת סוף חתימה על הסכם. שבסוף הפרויקט הזה. זה אומר, 20 שנה מהיום, סה"כ קופ"ח תכניס כ-5,000,000 ₪ לקופה הציבורית, שזה מחולק לפי שלבים. מי שירצה, אני לא רוצה להיכנס לזה עכשיו. יבוא, יישב איתי אח"כ, אני

אסביר הכל. הצלחנו להחזיר על שנת תשפ"ג ותשפ"ה כספים מהסעות ממשרד החינוך, שלא היו פה. זה אומר שלא דרשו אותם. הצלחנו להכניס 2,000,000 ₪ בשנה הזאת.

מר ניסים אלקובי : שנתיים.

מר שרון אלפסי : בשנתיים. לא, השנה זה נכנס.

מר ניסים אלקובי : כן.

מר שרון אלפסי : על שנתיים. על תשפ"ג ועל תשפ"ה. קאנטרי בית אריה יוצא להפעלה מקצועית וחינוכית. מה שייתן שירות, אני מעריך, טוב יותר לציבור. מישהו מקצועי שיבוא, לוקח פרויקט כזה, וברור לכולנו שהפרויקט הזה חייב להתנהל בצורה מקצועית, בשליטה מלאה של המועצה. הקמת תשתיות לאומיות, כגון הכביש העוקף, שחיכינו לו הרבה מאוד שנים. כיכר עופרים, שעוברת עכשיו שדרוג, ומחברת למעשה בין שני הכבישים, גם ע"י נת"י. האישור של הכביש, למעשה, מצומת עופרים לכיוון הצומת, פנייה לחלמיש. יאשרו שם את הכביש. ותאורה שהוקמה עוד בתחילת הקדנציה, מצומת רנתיס, למעשה עד עופרים. בפועל, זה מגיע היום עד לחלמיש. אז כל האזור הזה מואר, מכירים את זה. תקצוב חיצוני של נתיבי ישראל בסך 250,000 ש"ח לטובת ההקמה לפתיחה של שער נוסף.

אני מעז ואומר, פתיחה של שער נוסף, לא סגירה של שער. פתיחה של שער נוסף בבית אריה, בשער הצפוני. והיום, בהחלטה, השער הזה ייפתח מ-06:00 עד 00:00, ואנחנו בודקים את האפשרות גם בסופ"ש, לראות איך אנחנו עושים את זה. נכון לעכשיו, ביום שישי הוא יהיה פתוח מספר שעות. עדכון. הוצאנו על זה פוסט. הכביש העוקף, הכביש לכיוון א-לובאן אמור להיסגר ביום חמישי הקרוב בלילה. למעשה, הכביש הזה מתבטל. ולכן, השער ייפתח כבר מיום שישי. משהו שהצלחנו לעכב, אבל הוא כרגע יוצא לביצוע. הסכמי גג. חברה, זה פרויקט משמעותי.

יש כאלה שסקפטיים. ואני אומר לכם, זה פרויקט שייצא לדרך. הוא ייצא לדרך, כי הוא חשוב ליישוב. אנחנו בתהליכי התפתחות משמעותיים. מי שהגיע לכנס האחרון שעשיתי,

ראה על מה מדובר, איפה היישוב הולך להיות בשנים הקרובות. ולכן הסכם גג, חייב לקרות פה. זה לא באופציה. השבוע היינו במשרד השיכון, קיבלנו הרשאה תקציבית של 300,000 ₪ עבור יועץ חיצוני לנושא הסכמי הגג. יש הסכמה עקרונית של משרד השיכון לצאת לדרך, ולנסות לקדם את זה. אנחנו מדברים על פרויקט שלא קיים ביו"ש. אני מקווה מאוד שאנחנו נהיה ראשונים. ואם לא ראשונים, בין הראשונים שזה יקרה.

כשאנחנו מדברים על הסכם גג, מדובר על מיליארדים. אמנם לפי אבני דרך, אבל בפרויקט של מיליארדים שיכניסו כסף לרשות. למי שלא מכיר, בקווים כלליים ממש, ממש, מדובר על כמעט הגדלה של 8,000 יחידות דיור לאורך השנים. אנחנו מקדמים היום תב"ע שתחבר פיזית בין בית אריה לעופרים, שהיא תהפוך לתב"ע מרכז. ששם למעשה, חוץ מיחידות דיור, אמור להיות שם את כל השירותים הציבוריים. זה אומר, אולמות ספורט, פארקים, גינות, רמבלס, שכרגע אנחנו עובדים על זה. מסעדות, בתי קפה.

כל הרעיון הזה בשלבי בנייה. זה אמור להיות מוצג פה או בשבוע הבא או בשבוע אחרי זה. והתב"ע הזאת, הם מתכוונים להגיש אותה לאישור. הם רצו להעלות אותה כבר ב-7.7. אני מעריך שזה לא יקרה ב-7.7, אבל אנחנו מדברים על החודשים הקרובים. סה"כ, הפרויקטים האלה יכניסו כמעט 30,000,000 ₪, רק מה שציינתי כרגע. יש עוד הרבה פרויקטים באוויר. ומי שירצה, יישב איתי על זה בשמחה. היום פרסמתי, בעקבות כל מה שקורה ברשת, פרסמתי את העובדות לאשורן ע"י מסמך שכרגע עלה עם משרד הפנים. ועם מה קיבלנו למעשה את המועצה.

המועצה סיימה את תכנית ההבראה שלה בפועל, אך השאירה גירעון מצטבר בסך כמעט 30,000,000 ₪. 14,000,000 ₪ הלוואות, ועוד כ-16,000,000 ₪ בחציון הראשון של שנת 2024. נגעתי בזה מקודם ואמרתי, אני ב-1.6 למעשה נכנסו לתפקיד, אחרי שלמדנו, אחרי שעברנו את עקומת הלמידה. ולמעשה, החציון הראשון הסתיים ב-16,000,000 ₪. אנחנו

רואים את זה שם, בחציון הראשון. בינואר 2025 נפגשתי עם שר הפנים, ושם התבקשתי להיכנס לתכנית התייעלות בשל מצבה של המועצה. מיד בתום הפגישה, הבאתי זאת לידיעת המליאה כדי להתחיל לדון בסעיפים שדורשים התייעלות.

לאורך התקופה מאז פברואר, ניסינו לדחות את תכנית ההתייעלות, בתקווה שלא נצטרך להעלות את הארנונה, וכך גם היה. בשנים 2024 ו-2025 אין העלאה בארנונה, בטח לא למגורים. המועצה לא העלתה את הארנונה, וזה בניגוד מוחלט לשאר הרשויות. 70% מהרשויות העלו את הארנונה כבר בשנת 2024, בשנת הקדנציה הראשונה שלהם. חריגה, חריגה. בפנייה ממועד הפנים ביוני השנה, התבקשנו להיכנס לתכנית התייעלות במידי, בשל גירעון מצטבר משנים קודמות של יותר מ-15% בשוטף. סליחה, במצטבר. ובגירעון השוטף, ובגירעון המצטבר כ-30%. זה אומר, כולל המלוות. משרד הפנים דרש מאיתנו להכין תכנית שתראה את צמצום הגירעון, וחלק מדרישות היו גם להעלות את הארנונה למגורים. בתחילת חודש יוני נשלחה לנו בקשה ע"י משרד הפנים, שדרש מאיתנו לעדכן את תעריפי הארנונה ב-10%. זה המתווה המקורי של מה שהם הציעו.

גב' קרן מ. רינות : 10% ל-2025.

מר שרון אלפסי : אני עוד מעט אדבר על זה בדיוק, בסדר? זה המתווה הראשון של מה שהוצג, ותכף אני אגע במה שהצלחנו להגיע. בתחילת חודש יוני נשלחה לנו בקשה ע"י משרד הפנים, שדרשה מאיתנו לעדכן את תעריפי הארנונה ב-10% כבר בשנת 2025. ובשנת 2026 להעלות ב-10% נוספים, במקביל ל-10% של 2025. ועוד 10% לשנת 2027. בדיון ודברים מול משרד הפנים, הצלחנו להעביר מתווה שיקל על הגזרות מול הציבור, וזה המתווה שסוכם. לא תתבצע העלאה חריגה ב-2025. בשנת 2026 תתבצע עלייה של 15% במקום 20%. ועד יוני 2026 נדון בהתאם לתכנית התייעלות בעוד 15% נוספים, בהתאם לדרישת משרד הפנים. שכרגע, בהתאם למה שנציג, מה שנצליח להציג בתכנית התייעלות, ניכנס למו"מ עד יוני 2026, כמה שמתבקש בחוק. יש לציין שבשבוע שעבר הייתי עם

מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה וכל חברי המועצה בפגישה עם נציגי משרד הפנים, שם הוצגה בפניהם תכנית ההתייעלות וההשלמה שלה. תכף אנחנו נגע בזה כאן. חשוב לציין כי במידה והתכנית לא תעבור עד סוף חודש יוני כנדרש בחוק, ובהתאם למתווה שהוצע, יש בסמכות משרד הפנים לפזר את המועצה, ולנהל שוב את המועצה עם פקידים מטעם משרד הפנים. המשמעות מבחינתנו היא שאנחנו לוקחים אחריות על מצבה של המועצה, ועל עתיד היישוב, ולכן אנו נעשה את כל הנדרש כדי למנוע את ניהול המועצה תחת נציגי משרד הפנים, שם היינו. שם היינו כבר פעמיים. אין לי שום כוונה, והפעם בטח לא להיכנס לוועדה קרואה. הגענו לפה כדי להוביל את המועצה הזו למקום טוב. ויש פה הרבה פוטנציאל. נגעת רק בקווים כלליים, ולקראת מה אנחנו הולכים. יש פה אנשים שעובדים פה לילות כימים. ואני אומר לכם, חברי המועצה פה, נמצאים איתי עד 22:00, יש פה חבר'ה שעובדים פה, נמצאים איתי כמעט 3, 4 פעמים בשבוע. מגיעים איתי לכל פגישות הממשלה, מגיעים איתי לכל הפגישות גם מול משרד השיכון, וכל המשרדים הרלוונטיים. ואנשים פה עובדים קשה כדי שבאמת יהיה טוב לציבור. יש פה עתיד טוב. אני אומר לכם, אנחנו צריכים לצלוח את השנים הקרובות האלה. עד שנתחיל להכניס כסף, קודם כל מארנונה, אבל כבר בשלב השיווקים. מאזור התעשייה ייכנסו לפה מיליוני שקלים לתוך הקרנות, כחלק מתהליכי השיווק. ההצבעה בעד התכנית היא לא הצבעה בעד קיצוץ או קושי, היא הצבעה בעד אחריות, עצמאות ואמונה ביכולת שלנו להנהיג את היישוב בעצמנו, ולא להשאיר אותו בידי פקידים חיצוניים שינהלו את גורלנו מבחוץ. חבר'ה, קודם כל, אני אתן פה כרגע את סדר הדיבור. אני אתן פה לנציגי הסיעות, ליו"רים של הסיעות לדבר, להגיד מה שיש להם. ואחרי זה אני אפתח את זה בפני הקהל. הקהל, חבר'ה, כל מי שרוצה לשאול שאלה, אני רק מבקש שזה יהיה בצורה מכובדת. תרימו את היד, תשאלו שאלות. אני מבקש לא לייצר פה מונולוגים. זה גם ככה בניגוד מוחלט לשיבת המליאה, למה שמתוכנן. ולכן חשוב לי גם לשמוע אתכם, בסדר? מאור.

מר מאור הרוש :

טוב, אז נעים מאוד לכולם. מאור הרוש. אני מסיעת כולנו ביחד, סיעת הצעירים. יושבת לידי, נירה אטיאס, וקרן רינות. כשהקמנו את הסיעה הזאת רגע לפני הבחירות, היו לנו שני דברים עקרוניים. אחד, שנהיה האיזונים והבלמים במועצה. ושתיים, שלא ניתן למועצה הזאת ולפוליטיקה לפרק אותה. זה רץ מהיום הראשון, וזו הייתה האג'נדה שלנו. אנחנו לא מאמינים בפירוק. אני לא מאמין שראש מועצה צריך לכהן עכשיו 3.5 שנים...ומה שהוא רואה לנכון בלי שחברי מועצה יהיו לידו, יוכלו לעזור לו, יוכלו לתמוך, להוביל מדיניות, ולהעביר את כל מה שהם רוצים קדימה. ברגע שיישבו נציגי משרד הפנים...יותר מדי. ויישב לנו ראש מועצה שיחליט הכל בשבילנו. לאחר הבחירות, קיבלנו 3 מנדטים, וזאת תודות לתושבי היישוב, והחלטנו להיכנס לקואליציה עם שרון. דרך אגב, גם אמרנו שזה לא משנה אם שרון ייבחר או אם רן ייבחר, כל מי שייבחר, הוא יקבל אותנו אוטומטית ובאהבה. בגלל שאנחנו מאמינים שגם לא צריכה להיות פה אופוזיציה. והאמת, שגם רן, דנה וישראל לא היו בכלל אופוזיציה. הם היו אופוזיציה מהממת לשרון, ולכל ראש המועצה שהיה נבחר. כפי ששרון אמר, 95% מההצבעות במועצה הזאת התקבלו פה אחד. 95% פה אחד, חבר'ה. אבל גם כשאנחנו לא הסכמנו עם משהו, ידענו להצביע נגד. עם זאת, בצו השעה כרגע, אין לנו את היכולת הזאת. ואני מבין את הכעסים, אני מבין את הנרטיב, אני מבין מה הולך לקרות בינואר 2026, כמה אני הולך לשלם. אני אישית הולך לשלם 500 ₪...אבל ברגע שכזה-

קהל :

מזל שאתה יכול להרשות את זה לעצמך.

מר מאור הרוש :

אני לא אמרתי שאני יכול להרשות לעצמי-

מר ניסים אלקובי :

רגע, רגע-

גב' דנה מורי :

חבר'ה, בואו ניתן לו לסיים, ונכבד אחד את השני.

מר מאור הרוש :

מה שאני בא להגיד, זה שאם אנחנו לא נקבל את ההחלטה הקשה הזאת, בסוף משרד הפנים יגיע לפה, וכל 7 חברי המליאה שישבו עם משרד הפנים, נאמר להם את זה יפה

מאוד, שאם המליאה לא תעביר את הצו, ותכנית ההתייעלות, ויגיעו לפה שני נציגים ממשד הפנים, והכל לפי המתווה שנוח להם, כמו שהם הציגו ובנו אותו. נכון, הצלחנו להמתיק את רוע הגזרה, זה לא באמת ההשפעה היא לא אסטרטגית. אנחנו מבינים את זה. אבל עצם זה שאנחנו הוזלנו את השנה, הוזלנו את ה-5% של שנה הבאה, ואנחנו עוד נדון ב-2027, כי אם נצליח להתייעל, או להיכנס לשיווקים של אזור תעשייה, או אם נצליח להביא הסכמי גג. אלוהים גדול עד אז, יש לנו שנה כמעט. אבל אם נצליח לזרז את התהליכים ולהגיע לנקודת הזמן הבאה, יכול להיות שגם בנקודת הזמן הבאה ב-2026, לא נצטרך להעלות את 2027. וזה היה חלק מההתניה באישור של תכנית ההתייעלות, וכל השינוי שעשינו. אני חייב להגיד רגע משהו. אנחנו לא מקבלים ראה וקדש. אין אצלנו ראה וקדש. כששרון והגזבר הציגו בעצם את הגירעון הזה, התחלנו לתחקר את האירוע. קודם כל, להבין איפה היינו, מה קרה, איך התגלגלנו. כי לאורך השנה עצמה של 2024, זה לא משהו שנאמר לנו כזה סדר גודל מספרים. דרך אגב, גם החציון הראשון בכלל נאמר שהוא מאוזן. אבל אז אנחנו מגלים שחציון שני לא מאוזן, והתחלף גזבר, והציג מספרים אחרים. ואחרי זה התחלנו דיון בפועל, תקציב ראשון עבר ביוני, עבר תיקון לאוקטובר. וכרגע-

על איזה יוני אתה מדבר?

קהל:

מר מאור הרוש:

2024. יוני 2024 עבר תקציב ראשון. לא אושר ע"י משרד הפנים, חזר אלינו לתיקונים. הגזבר הקודם עשה תיקון, עבר באוקטובר 2024 סופית. לא רק זה שישבנו פה ותחקרנו, אני, ניסים, ודורון, ושרון, ממש עם הגזבר, לרדת לרזולוציות, אחורה, קדימה. היה שלב שהחלטתי שזה עדיין לא מספק אותי. קרן פה, היא רו"ח. ישבה יממה שלמה משעה 10:00 ועד 18:00, רק כדי לוודא, כי אני ביקשתי לוודא שהמספרים הם באמת המספרים. שגם אותי חלילה וחס עושים עליי כיפה אדומה, עם כל הכבוד, כן? אני מעריך את שרון, מעריך את הדרך, אבל אני חייב להיות נאמן לעצמי ולסיעה, ולהחלטה שאנחנו נרים את היד, ולכן קרן ישבה יממה שלמה כדי להבין

בעצם ממה נובעים הדברים. וכשבסוף אני שומע, מאור, אלה המספרים, סכום כזה קטן עלינו, סכום גדול קיבלנו חלק בירושה, חלק בבלת"מים, חלק בדברים שלא צפינו מראש בתקציב, אני מבין שאין לי את היכולת ללכת נגד הדבר הזה. אנחנו מבינים ביחד שאין לנו יכולת לפרק את המועצה הזאת. אני חושב שמה ששרון מוביל כרגע, עם כל התכניות העתידיות, ארוכות הטווח וקצרות הטווח, הן מאוד נכונות למועצה. הן תכנית, שאני חושב שלא קרו פה בעבר, סדר הגודל הזה לאין שיעור, וכמו שהוא אמר, גם כל חבר מועצה תורם מזמנו, מיכולתו ומהידע האישי שלו לאין שיעור. וכולם פה, כן? זה לא משנה מי, אופוזיציה, קואליציה. כל אחד תורם את מה שהוא יכול לתרום. בנוסף, היו גם כמה פרויקטים שהובלנו, ששרון לא דיבר עליהם, שגם עתידים להכניס כסף. יש לנו מכרז מ-2021 של חשמל סולרי...ואני וניסים, ושרון הנענו אותו בכל הכח. ובע"ה, עד סוף השנה כבר הסולרי יורכב על גגות מבני הציבור שלנו. במקביל, גם אנחנו מתכננים תחנת אגירה, שתניב לא מעט כסף בשנה, באזור המט"ש בעופרים. היו פה עוד, הוא לא מנה את הכל. חלק מההתייעלות...התכניות פה עלו מכל חברי הפאנל, מכל הרעיונות שהעלו כולם. וגם כשהצגנו את זה למשרד הפנים, וביקשנו מהם להתבסס על ההכנסה העתידית הזאת, הוא לא הסכים. הוא אומר, אני לא יודע בסוף מתי זה יקרה. אני לא יודע בסוף מתי זה ייקלט. אני לא יודע מתי אתה תראה את הכסף. הכל בסדר, הכנסת, תבוא אליי שנה הבאה, אפשר כבר לדבר על מה קורה. בוא נראה איך אתם עומדים. זהו, חברים. אז אני מבין באמת את כל מה שכולם מרגישים פה. לא רק אתם, גם אני, גם חבריי הכי קרובים אליי, גם...שכנים ברחוב. וזהו. אני רוצה להגיד שלאחר שניסינו את הכל, אני חושב שאנחנו מצליחים לצעוד ביחד לגבי התקציב. אישור התקציב ואישור צו הארנונה.

תודה, מאור. רן. **מר שרון אלפסי :**

טוב. אני כמובן רואה את הדברים אחרת, אחרת לגמרי. אני זוכר את הישיבות הראשונות. שבישיבות הראשונות אני **מר רן מנו :**

אמרתי באופן חד משמעי. חברים, החובות פה כוללים לא רק גירעון תקציבי, ולא רק גירעון מצטבר, אלא גם חובות בתב"רים, בקרנות, וחובות לספקים, וחובות כאלה ואחרים. כל הגירעונות שיש ליישוב הזה עומדים מעל 40,000,000 ₪. אמרתי את זה בישיבות הראשונות. עוד אמרתי שראש המועצה, נבחרי הציבור שלו, כלומר, נבחרי הציבור התכוונתי, העובדים של המועצה, אם זה היועמ"ש, אם זה הגזבר, צריכים לעשות בדיקה מאוד, מאוד עמוקה לעניין הזה, ולהביא מול הציבור את הדו"ח מסודר, איפה, איזה בור אנחנו נמצאים. כבר אז אמרתי, ראש המועצה, ועם כל הכבוד, ואני חייב לתמוך במה שאתה אומר. המליאה פה עובדת בצורה, אין דבר כזה. אמרתי לשרון 20 פעם, אנחנו ניתן לך את כל התמיכה האפשרית כדי שאתה תצליח. זה שהפסדתי בבחירות, לא שינה שום דבר. לא דיברתי מאגו אף פעם. אני חושב שאתה תסכים איתי. לאורך כל הדרך עשינו מאמצים פה, אני והסיעה שלי, אם זו דנה, ואם זה ישראל, שהוא לא נמצא, והוא בחו"ל, כדי לעזור ולסייע. אבל אנחנו ציפינו לראות שיהיו שינויים. כבר בתחילת הדרך אני אמרתי שאני לא סומך על הגזבר הקודם שהיה פה. לא סומך עליו. אמרתי, או לא אמרתי? אמרתי את זה לאורך כל הדרך, אני לא סומך על הגזבר הזה. אני חושב שהגזבר עשה קומבינות, סליחה על הביטוי. אני לא יודע אם אני מוקלט או לא, זה בסדר. אני מוקלט? יופי, אז שיתבע אותי על הוצאת דיבה, הכל בסדר. אמרתי...עשה פה דברים שלא ייעשו. לקח מפה, הכניס לפה, מהקרנות, משם, מפה, וזה. ועשה סבטוחה שלמה פה, שאם אנחנו לא נפתח את הכל ונדע איפה אנחנו עומדים, לא נדע איך להתחיל. עכשיו, כל עוד אתה לא יודע אילו חובות יש לך, כמה גירעון יש לך, אתה לא יודע מה אתה צריך לעשות. וזה היה הדבר הראשון שאמרתי. הדבר השני שאמרתי, זה שאנחנו צריכים לפעול פה להכניס הכנסות חיצוניות. כי להכניס ולהכניס את היד לכיס של הציבור כל כמה זמן, 15% ועוד 15%, ועם רעיונות של אזור התעשייה ב-2027 יביא כספים והסכמי הגג יביאו כספים, חברים, אתם מטעים את הציבור, אני נורא מצטער. אתם מטעים את הציבור. אנחנו לא נראה

שקל, לא מאזור התעשייה שנכנס עכשיו רק להפקדה, ויהיו עדיין עכשיו התנגדויות. ואני אומר לכם, כל הערבים מסביבנו יעשו התנגדויות. אנחנו לא נראה לפני 2030 שקל מאזור התעשייה. שלא לדבר, שאנחנו מדברים על ארנונה, שהיה צריך לעשות את זה אחרת לגמרי. היה צריך להתנהל אחרת לגמרי מול הרשויות כדי שזה לא יהיה רק ארנונה. אלא שחלק מהדבר הזה גם יהיה שלנו. אבל זה לא אשמתו של שרון, אני חייב להודות. זו אשמה קודמת. אבל אנחנו לא נראה לפני 2030 שקל לא מפה ולא מפה. ולכן לעשות תכניות על כספים שאנחנו בוודאות יודעים שלא נקבל, זה אומר שאנחנו מכניסים את עצמנו לגירעון נוסף גדול יותר. אנחנו בעצם, הארנונה שאנחנו מבקשים עכשיו היא כוסות רוח למת. כוסות רוח למת, חברים. כי אם אתה עושה 15%, תקן אותי אם אני טועה, ענבר, הארנונה היא 12,000,000 ₪ בשנה, פחות או יותר. 15,000,000 ₪ בשנה, בהנחה ש-15,000,000 ₪ זה בהנחה שכולם משלמים. אנחנו יודעים שלא כולם משלמים-

מר שרון אלפסי : אבל 96% גבייה.

לא חשוב, נשאיר את זה 15,000,000 ₪. זאת אומרת, שאנחנו מבקשים 15% עכשיו תוספת, אני מניח שזה לפני המדד, נכון?

מר רן מנו :

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : חברה, אני מבקש.

זה אומר שאנחנו בעצם מקבלים עוד 1,500,000 ₪. מהארנונה. זו סיטואציה שאנחנו נמצאים היום, בחובות שאנחנו נמצאים היום, זה לא מגרד אפילו את התחתית של הריבית שאנחנו משלמים עבור הלוואות. ואני הולך ומזכיר לכם, אני רק לפני חודשיים לקחנו עוד 50,000,000 ₪ הלוואה. ואנחנו בעוד חצי שנה ניקח עוד 50,000,000 ₪. ואני מבין מענבר, שאם אנחנו לא נעביר את התקציב, לא נקבל 18,000,000 ₪ הלוואה. אז אנחנו עוד הפעם מקבלים הלוואה. אנחנו לוקחים הלוואה, על הלוואה, על הלוואה. והריבית שאנחנו משלמים, תקשיבו טוב, הריבית שאנחנו

מר רן מנו :

משלמים, תקן אותי אם אני טועה, זה פריים פלוס 6. אפילו אני כאדם פרטי מקבל יותר-

מר ענבר לוי: לא, לא פריים. רק 6.

מר רן מנו: פריים פלוס 6.

מר שרון אלפסי: פריים 6.

מר רן מנו: זה לא מה שהוא אמר פעם שעברה.

מר שרון אלפסי: בסדר, זה עדיין ריבית, הלאה. רן, תמשיך, סליחה.

מר רן מנו: בישיבה האחרונה, הייתה פריים פלוס 6. פרט לזה שזה 12%. אני כאדם פרטי מקבל פריים פלוס 1.5, 2. המועצה...כי היא בסיכון, היא מהווה סיכון. עכשיו, חברים, מאוד חשוב לי להבהיר את זה. לי אין שום טענות כלפי שרון. יש לשרון כוונות טובות. אין לי בכלל ספק בעניין הזה. אין לי ספק, במיוחד כל חברי המועצה. אבל הסיטואציה לא מאפשרת את זה. אנחנו מוצאים את עצמנו פה לוקחים הלוואות, על הלוואות, על הלוואות, על הלוואות, ובונים על הכנסה שלא תהיה בפועל בשנים הקרובות. ולכן, התכנית הזאת בעיניי היא לא נכונה. התכנית-

מר שרון אלפסי: רן, תיקון קל. סליחה, אני מצטער שאני עוצר אותך, רק לגבי הריבית. הריבית מגיעה לידי ביטוי בתוך מענק האיזון. זה אומר שמשרד הפנים במענק האיזון, ברגע שלקחת הלוואה, משווה לך כמעט ב-90% את מענק האיזון. לא, לא, לא. הלאה, סליחה, רן, אני מתנצל, תמשיך. סליחה.

מר רן מנו: ...שהוא נותן לך היום, זו הלוואה. זו הלוואה-

מר שרון אלפסי: על הריבית, אנחנו מדברים על הריבית. הלאה. אבל סליחה, תמשיך.

מר רן מנו: בסוף היום, שרון, בסוף היום אם זה יהיה 6%, יהיה 10%, יהיה 12%, והמדד, הפריים הוא עולה ויורד, אז אנחנו אף פעם לא יכולים לדעת בסוף השנה כמה זה יהיה. אנחנו עדיין נמצאים בהלוואה-

מר שרון אלפסי : אם אתה מחזיר קרן, אם אתה מחזיר רק את הקרן, ברור לך לחלוטין, אתה מסכים איתי שווה לנו לקחת הלוואה-

מר רן מנו : היום כמה אני משלם היום, כמה אנחנו משלמים היום? אנחנו, על ההלוואה של ה-15,000,000 שם משלמים 400,000 שם בחודש, נכון?

מר שרון אלפסי : לא.

מר רן מנו : לא?

מר שרון אלפסי : 2.5.

מר רן מנו : 2.5 מה?

מר שרון אלפסי : 2,500,000 שם בשנה.

מר רן מנו : בשנה?

מר שרון אלפסי : כן.

מר רן מנו : וה-5,000,000 שם האחרונים שלקחנו-

מר שרון אלפסי : אנחנו מדברים על סה"כ המלווים שלנו.

מר רן מנו : אז אנחנו בעצם מוצאים את עצמנו מעלים את ה-15% האלה, ואח"כ עוד 15%. ושאר אחד לא יתבלבל, משרד הפנים לא יוותר לנו גם על ה-15% הבאים. אנחנו בתוך שנתיים ב-30%. שתבינו מה אנחנו מדברים, 30%. אני לא רואה אף בנאדם ביישוב הזה שעובד ומרוויח בשנתיים הקרובות יקבל העלאה במשכורת שלו ב-30%. אני לא רואה איך הדבר הזה.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : תני לי לסיים. עכשיו, סוציו אקונומי בית אריה-עופרים, זה 7 עד 7.5. 7. כאשר זה מתחלק ל-8, אם אני זוכר נכון, בית אריה, ו-7 זה-

מר שרון אלפסי : 7, 7, 7.

מר רן מנו : לא, לא עופרים-

מר שרון אלפסי : 7.

מר רן מנו:

7 ביחד. אם עושים רק את עופרים, זה 6. המשמעות היא, שבעופרים, כשהם יצטרכו היום להביא עוד 30% בתוך שנתיים בארנונה שלהם, אנחנו גומרים אותם. אנחנו גומרים אותם. אני נורא מצטער. ואנחנו גומרים אותם. אנחנו לוקחים, סליחה שאני ככה מדבר בסגנון הזה, אנחנו לוקחים מהמטרנות של הילדים. עד כדי כך. ולכן, כשאתם הולכים למשרד הפנים להילחם, משרד הפנים, אותו לא מעניין. יושבים שם מספר לולבים. אני מזכיר לכם, הלולבים האלה היו שניים אצל אבי נעים, עוד שני לולבים היו אצל יהודה אלבוים. הלולבים האלה-

(מדברים ביחד)

מר רן מנו:

רק שנייה. הלולבים האלה, תסלחו לי כולם שאני קורא להם לולבים, הלולבים האלה לא אכפת להם, לא מהשירותים שאנחנו מקבלים, לא ממה שאנחנו משלמים, לא משום דבר. אותם מעניין בטבלת האקסל שלהם, שיהיה להם ירוק. זה מה מעניין אותם. והם עולים למעלה, למשרד, לשר הפנים, והם מראים לו, הנה, תסתכל, הלכנו, הצלחנו. מי שהכניס אותנו לתוך הבור הזה של 50,000,000 ₪, זה משרד הפנים. לא שרון אלפסי. שאף אחד לא יתבלבל פה, לא שרון אלפסי. כי הבור שהוא קיבל ממשיך אחורה לא ליהודה, הרבה לפני. יהודה הגדיל אותו, וייפה אותו. זאת אומרת, שאנחנו נמצאים בברוך שאנחנו נמשיך איתו לאורך כל הדרך, אם לא נעשה שינוי דרמטי. התכנית הזאת, להעלות ארנונה, לזה, לשנות, להוסיף, חברה, זה לא נותן לנו פתרונות. אנחנו צריכים להביא כסף מבחוץ. ואני מצפה מראש המועצה שלי, שמינה מנכ"ל פה, שהמנכ"ל פה ינהל את היישוב, וראש המועצה שלי ילך למשרדים ויביא כסף. ילך לשם, יביא כסף. ויש לך את הקשרים הפוליטיים. ואם לא הולך, אז תוכל להתחבר לקשרים הפוליטיים, כי אתה ראש מועצה.

נבוא איתך גם.

קהל:

מר רן מנו:

תני לי בבקשה לסיים. בבקשה, אני דיסלקטי, ואת מבלבלת לי את המחשבה. אז בבקשה ממך, שנייה. דבר שני, יש לנו הכנסות שאנחנו יכולים לחסוך. דיברנו עליהן לאורך כל

השנה. דיברנו עליהן לאורך כל השנה. כתבת בפוסט שאני אמרתי רק על החברה הפיתוח, אבל לא הסברתי. מאור, אתה חייב לי סליחה. כי מהיום הראשון אני אומר דברים. הנה, יושב פה ראש המועצה, יספר לך. דיברתי איתך על השטחים-

מר שרון אלפסי : אתה דיברת איתו. אני עניתי על מה-

גם איתך דיברתי. גם פה בישיבה דיברתי, בישיבות פה דיברתי על החברה לפיתוח, להחזיר אותה הביתה. ושנה וחצי לא קרה שום דבר, עד שאני הייתי בבחירות, אני נפגשתי עם המנכ"ל, עם המפרק, ואמרתי לו, אם אני זוכה, מחר בבוקר אני בא לקחת את החברה לפיתוח. הוא אמר לי, בסדר, תחתום, ייקח אותך. החברה לפיתוח יכולה לעשות דברים. אנחנו בונים לנו בעופרים, כאילו אין מחר. אין פיקוח, אין שום דבר. והחברה לפיתוח תהיה המפקח. תגזור 15%, כמו שכל מפקחת עושה. החברה לפיתוח יכולה לעשות, להחזיק את הבריקה, כאשר אתם מדברים איתי על הבריקה שהיא הפסדית. בוודאי שהיא הפסדית, כי לא מנהלים אותה נכון. מוציאים את הדבר הזה שיושב מלמעלה, שעושה את האדים ואת הרעש המסריח הזה, תעביר אותו לדשא, תסגור אותו כמו שצריך, תאטום אותו. תעשה... לבריתות, לבר מצוות, למסיבות, ללא יודע מה-

מר מאור הרוש : כן...

מר שרון אלפסי : מאור...

מר רן מנו : ...את מה שצריך כדי להביא כספים ליישוב, כן. ואתה תמצא את הפתרונות. אבל אתה לא יכול-

מר מאור הרוש : ...מצאתי.

מר רן מנו : אתה מצאת את הזה-

מר שרון אלפסי : הצגנו בשנה וחודשיים. רן, הצגנו בשנה וחודשיים-

מר רן מנו : עד היום, הרבה רעיונות שניתנו פה, כמו השטחים לטיפוח שנתתי לו, וביקשתי ממנו שייקח את העו"ד ואת המנכ"ל שלו, שיבדקו היתכנות, לא עשו שום דבר. ואז אתם מגיעים היום, שנה וחצי אחרי-

מר שרון אלפסי : אנחנו מגיעים. רן, היית שותף בכל התהליכים.

מר רן מנו : אני לא אמרתי שכן-

מר מאור הרוש : חוץ מזה, גם צריך לעבור מליאה.

מר רן מנו : אני לא אמרתי דבר כזה. אני לא אמרתי שכן, ולא אמרתי שלא. יכול להיות שכל הרעיונות שלי לא שווים כלום, וכל הרעיונות שלך לא שווים כלום, אבל צריך לבדוק אותם. אבל לא בדקו.

מר מאור הרוש : למה לא בדקו? למה לא בדקו?

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : רן, תסיים.

מר רן מנו : ראיתי את הפוסטים שכתבת בזה, וראיתי איך אתה מתעקש לא להבין, אבל זה בסדר. זה שלך. אני חושב שהייתה אפשרות לעשות דברים נוספים מעבר לזה. אני לא אומר שכולם היו מוצלחים. אני גם לא אומר שאחד מהם היה מוצלח. אני אומר שהיה צריך לבדוק אותם, כדי לבדוק אפשרויות אחרות. אנחנו היום נמצאים במצב שאין לנו שום הכנסה חיצונית, שום כלום-

מר שרון אלפסי : היום?

מר רן מנו : כן.

מר שרון אלפסי : או 40 שנה?

מר רן מנו : אני לא מדבר 40 שנה-

מר שרון אלפסי : איפה היינו לפני שנה וחודשיים?

מר רן מנו : אתה רוצה לקחת את האשמה של 40 שנה, ולהגיד שהם אשמים? זה בסדר.

מר שרון אלפסי : לא, לא. אתה רק תציין, כי אם אתה יושב פה בכל הישיבות, ותגיד איפה אנחנו עומדים היום ביחס למה שהיה.

מר רן מנו : אתה לקחת, הלכת להתמודד לרשות מועצה, ידעת או לא ידעת מה אתה צריך לעשות, אל תתבכיינו. אל תשבו

ותתבכינינו על מה יהודה עשה. אותי לא מעניין מה יהודה עשה-

מר שרון אלפסי : להפך, להפך.

מר רן מנו : כולנו יודעים מה יהודה עשה. היינו פה, ראינו מה יהודה עשה. ראינו פה כולנו.

מר שרון אלפסי : להפך, לקחתי אחריות מלאה.

מר רן מנו : אנחנו צריכים שמפה תיקח קדימה. ואני חושב שאני חושב, ואני אומר שוב, אמרתי קודם, אני מדגיש את זה, שזה יהיה חשוב. אתה לא בנית, אתה לא יצרת את הבורות האלה. אתה קיבלת אותם בירושה. אני אומר את זה על השולחן. אבל אם אנחנו נלך רק על מצב שבו אתה מעלה לנו ארנונה, או מבקש להעלות ארנונה, 15% השנה, 15% שנה הבאה, בלי שום אופציות אחרות, אנחנו עדיף שנחבור למטה בנימין, עדיף שיפרקו אותנו, ובגדול-

מר שרון אלפסי : אין אופציה כזאת.

מר רן מנו : כי אנחנו נמצא את עצמנו בעוד חצי שנה. ענבר מבקש מאיתנו לאשר עוד 5,000,000 ₪, ובעוד חצי שנה עוד 5,000,000 ₪. ואני לא רואה איך הדבר הזה נגמר.

מר שרון אלפסי : תודה רבה, אני תכף אתן. אני לא רוצה לאפשר כרגע...אם את רוצה משהו קצר, אין לי בעיה. אני רוצה לפתוח את זה לקהל.

גב' דנה מורי : אין בעיה. אני רק אגיד משהו מאוד קצר. אני מאוד מחזקת את כל מה שנאמר פה. אני חושבת שבאמת מההתחלה כולנו ניסינו, ועבדנו ביחד, ויש פה לא מעט אנשים שלא הכרתי אותם לפני הבחירות, וזכיתי להכיר אותם רק אחרי הבחירות. ואני ממש משתמשת במונח "זכיתי", כי זכיתי פה לפגוש ולהכיר אנשים שטובת היישוב היא נר לרגליהם. כן אני אגיד שבכל השבועות האחרונים ככה, אם זה בפגישה שהייתה שבוע שעבר, וכל השיחות, וכל הדברים האלה, אנחנו נמצאים פה לא ב-win, win situation, אלא ב-lose, lose situation. לומר, כל אחד מאיתנו עשה את המחשבות שלנו, את השיחות שלו, את השיקולים שלו. ובסופו של דבר, כל החלטה,

בעיניי לפחות, שכל אחד מאיתנו מקבל פה, ולא משנה כרגע אם זה בעד או נגד, זו לא ההחלטה שהוא היה שלם איתה ב-100%. כי כולנו מבינים שהמחירים והשיקולים של כל החלטה. כל אחד בסופו של דבר יעשה את השיקולים שלו. אבל חשוב לי באמת להגיד את זה לכל הציבור, שישמע ויידע. המצב הוא מצב בעייתי. כמו שאמרתי, זה מצב של כל אחד עשה את החישוב של איפה היישוב מבחינתו מפסיד פחות. כי אין פה שום ניצחון, לצערי הרב.

מר שרון אלפסי: אני מסכים איתך, דנה, תודה רבה.

גב' דנה מורי: זהו. הבטחתי קצר, וסיימתי.

מר שרון אלפסי: בסדר גמור, תודה רבה. חבר'ה, לקהל, כן. רק לפי הסדר. אנחנו נשמע שאלה. מה שיש לי תשובה, מה שאני אבקש, אתם יכולים להפנות את השאלה למי שאתם רוצים. יש פה את הצוות המקצועי, אנחנו ניתן מענה על כל מה שאנחנו יודעים. מה שלא, אני מבטיח לכם תשובות, גם אם צריך לתת לכם אותה אישית אח"כ. רק כל מי שעולה, רק שיגיד את השם שלו מלא, כדי שזה יהיה בפרוטוקול.

קהל: מי שמכיר אותי, יודע שאני-

קהל: ההגדרה היא רק שאלות?

מר שרון אלפסי: כן, כן. בלי מונולוגים, כן. בסדר? תודה.

קהל: אני נלחמתי במועצה 5 שנים בבית משפט לסיווג של הארנונה שלנו. רן היה איתי, הוא היה בוועדות. וזכיתי אחרי שהוציאו לי את המיץ. אז אני אחת כזאת שנלחמת, בודקת, ובאמת עושה את הכל. כי גם לי נוגעים בכיס, וגם לי אין כסף מיותר. אני בדקתי את הבדיקות שלי לא איתם, עם אנשים שיש לי, ואמרו לי שאין ברירה. מה הכוונה? מה שאני טענתי, גם אני רוצה לשאול אותך, רן. מה שהבנתי, זה שאם אתם תצביעו כרגע, או לא תצביעו כרגע, משרד הפנים יעלה לנו את הארנונה. זאת הכוונה. ואני מעדיפה שאתה תייצג אותי, והיא, דנה, ומאור, וכל אחד מכם, ולא רוצה את הנציגים של משרד הפנים שהם בעצם עשו את הבור הזה. אם אני הייתי

עושה מאבק, עצומה, אם היו שואלים אותי, נגד משרד הפנים,
כל היישוב-

מר שרון אלפסי : יופי. שאלה, אני מבקש. מה השאלה?

קהל : שאלה. הפתרון היחיד, מה שאני אומרת, אם אתם מצביעים
עכשיו, כי תכלס, אין לנו ברירה, ומשרד הפנים יעלה.
האופציה שאתה אומר, זה רק ללכת למטה בנימין. אני
אומרת, ואם תצביעו, תעשו הכל אח"כ, אתם ביניכם-

מר רן מנו : זה לא מה שאמרתי. אבל אני חייב אבל לענות לך?

מר שרון אלפסי : אתה יכול לענות.

מר רן מנו : התשובה למה שאת אומרת הוא לא מדויק. קודם כל, כן
מדויק ולא מדויק. מדויק בזה שאם אנחנו לא נקבל היום
החלטה, משרד הפנים מעל הראש שלנו, כתבתי את זה גם
בפייסבוק... יעלה, והוא לא יהיה רחמן.

קהל : בדיוק. בדיוק.

מר רן מנו :

העניין הוא, שאנחנו לא מסתכלים אבל רק על ההעלאה,
בראיית עולם שלנו כסיעה, אנחנו לא מסתכלים רק על העלאת
הארנונה. אם היינו אומרים, עכשיו אנחנו מעלים את
הארנונה ב-15%, והכל יסתדר, והכל יפה... אז אנחנו פה,
אנחנו נאפשר את ה-15%. הרי מה, גם אני סופג, גם אני
משלם את זה, כמו כל אחד. אבל אני לא מסתכל רק על ה-
15%. אני מסתכל 20 צעדים קדימה. אני מסתכל מה התוצאה
של הדבר שאני עושה. אני היום מעלה את ה-15%, מה זה
ישפיע על מה שיקרה מחר, איך זה משפיע על התקציב שאנחנו
צריכים להעביר, ואיך זה משפיע על השאר? וכשאני מסתכל
על השאר, אני לא אופטימי. ולכן, אין לי מלכתחילה רצון
להעלות את ה-15%. אם משרד הפנים רוצה להעלות 15%, וגם
לקחת על עצמו את האחריות אח"כ מה שיקרה, שהיא תעשה
את זה. אני לא יכול לקחת אחריות על הדבר הזה, כי אני לא
אופטימי. יכול להיות ששרון אופטימי, אני לא אופטימי. זה
דבר אחד. דבר שני, אמרה דנה... את מה שהיא אמרה. כל
האופציות רעות. כל האופציות רעות. אין ספק, אין ספק

שהאופציה הטובה ביותר שהייתה יכולה להיות, למרות ששרון ימשיך לנהל את המועצה הזאת. אין ספק בכלל. כי כל אופציה אחרת היא פחות טובה. כי אנחנו גם לא יודעים אם להצטרף לשומרון, או נצטרף למטה בנימין, או יפרקו את בית אריה-עופרים. אך אחד מאיתנו לא באמת יודע-

מר שרון אלפסי: לא קיים באופציה.

מר רן מנו: הכל קיים.

מר שרון אלפסי: לא קיים באופציה.

מר רן מנו: הכל קיים.

מר שרון אלפסי: לא קיים. לא קיים.

מר רן מנו: שני חבריה ממשרד הפנים-

מר שרון אלפסי: לא קיים באופציה, רן.

מר רן מנו: כל האופציות הן רעות. אבל כשאני לא רואה עתיד, כשאני לא רואה איך אנחנו משפרים את המצב, אני לא רואה שום תכנית לשיפור המצב, אני לא יכול להצביע בעד.

מר שרון אלפסי: תודה. חבריה, עוד מישהו. כן, אריאלה.

גב' אריאלה כדורי: אריאלה כדורי. אני כתבתי תוך כדי שאלות. אני רצה על נקודות כדי לשאול. אמרת...מעל 30,000,000 ₪ בעתיד-

מר שרון אלפסי: לא. אמרתי שסה"כ, כל מה שמניתי בפרויקטים שמוצעים, זה כמעט 30,000,000 ₪ מהרגע שנכנסנו.

גב' אריאלה כדורי: 30,000,000 ₪ שנכנס או שייכנס?

מר שרון אלפסי: שחלק נכנס, וחלק ייכנס.

גב' אריאלה כדורי: ומתי הוא ייכנס?

מר שרון אלפסי: ואנחנו עובדים על זה עכשיו, זה כבר בעבודה.

גב' אריאלה כדורי: אוקי. זה אומר שמתוך הגירעון... 30,000,000 ₪ צריך לרדת מהגירעון שיש לנו, ואז יש נשאר חלק קטן יותר. אז זה אומר שה-30,000,000 ₪ שאתה מכניס בעצם...והיא לטובת היישוב כרגע. תן לי רק לסיים. ושאני אבין את עצמי גם כן, בסדר?

אמרת שיש 30,000,000 ₪ הכנסות. עכשיו בעתיד הקרוב אני מקווה. אבל בעצם ההכנסות האלה הן לא פקטור, כי הן בעצם לא נכנסות אלינו-

מר שרון אלפסי : רובם כספים צבועים.

גב' אריאלה כדורי : לקופה שלנו, אלא למקומות אחרים. ולכן ה-30,000,000 ₪ האלה לא רלוונטיים לנו לעבודה.

מר שרון אלפסי : שנייה. רובם, כל מה שציינתי, זה כספים צבועים, שהייעוד שלהם מאוד, מאוד ברור. אם זה במשרד החינוך-

גב' אריאלה כדורי : כן, הבנתי, אבל הם לא עוזרים לנו-

מר שרון אלפסי : נכון מאוד. הם לא עוזרים לשוטף.

מר ניסים אלקובי : הם לא קשורים-

גב' אריאלה כדורי : הם לא עוזרים לנו להורדה...זאת אומרת, שההכנסות שבעצם הבאת לנו, לתושבים, הן יעזרו לנו אולי בחינוך, או במקומות אחרים, אבל בכיס שלי הם לא יעזרו לי.

מר מאור הרוש : אני אגיב על זה גם במשהו-

גב' אריאלה כדורי : לא, אני רק רוצה להבין שהשאלה היא נכונה.

מר מאור הרוש : כן, הבנתי את השאלה שלך. אז אני אסביר עוד משהו קטן...כשהכספים נכנסים ממשרד השיכון דרך מענקים, או דרך שיווקים, הם כביכול צבועים, ונכנסים לתוך קרנות-

גב' אריאלה כדורי : כן, את זה הבנתי.

מר מאור הרוש : אממה, בהתאם לתכנית ההבראה שהמועצה נכנסה כבר ב-2020, כבר אז נחתם ע"י משרד הפנים-

גב' אריאלה כדורי : בשנת 2020?

מר מאור הרוש : 2021.

גב' אריאלה כדורי : אוקי.

מר מאור הרוש : ובית המשפט קבע שניתן למשוך מתוך הקרנות, כדי לייצר איזון תקציבי.

גב' אריאלה כדורי : כמה? אני גם באה מעולם הכספים, אז אני יודעת את הסכומים. וכמו שאמרתם, הגזבר שיחק עם הכספים שבסוף השורה התחתונה, המספרים לא היו לטובתנו. זאת אומרת, המספרים-

מר שרון אלפסי : לא, גם אם הם היו לטובתנו, מה שיצא, שהקרנות יבשות כמעט לחלוטין.

גב' אריאלה כדורי : אז סבבה. אז ה-30,000,000 ש לא רלוונטי לנו לארנונה-

מר שרון אלפסי : זה רלוונטי מאוד, זה לארנונה.

גב' אריאלה כדורי : זה לא רלוונטי-

מר רן מנו : יש לכם חוב של 10,000,000 ש בקרנות.

מר שרון אלפסי : הקרנות יבשות לחלוטין, כן, נכון מאוד. כלפי הקרן. יש חוב לקרן.

מר רן מנו : יש לנו 10,000,000 ש חוב לקרנות.

מר שרון אלפסי : רן, יש חוב לקרנות, כן.

גב' אריאלה כדורי : סבבה. אז ה-30,000,000 ש שאמרת, ותודה רבה שהבאתם פה 30,000,000 ש, לנו לתושבים בתכלס לא רלוונטי, כי אי אפשר...

מר רן מנו : אבל יותר מזה, השיווקים, הוא מדבר על השיווקים של אזור התעשייה, נכון?

מר שרון אלפסי : רן, לא, לא, לא. אריאלה, תשאלי את השאלה, תראי מה את רוצה מהזה. תשאלי את השאלה.

גב' אריאלה כדורי : לא, יש לי כמה-

מר שרון אלפסי : לא, לא, אין כמה, יש שאלה.

גב' אריאלה כדורי : סבבה. אז השאלה שלי היא הכי זה. אם משרד הפנים לא מאמין בכס, סליחה על הזה. הוא לא מאמין בכס, הוא לא מאמין שהמספרים שהבאתם, לא שלחנו, לא האמנו. גם לנו כתושבים קצת לא מאמינים בכס. איך אתם הולכים לשנות את דעת הציבור, כדי שמחר באמת, כמו שאתה אומר, לתת

לכם הזדמנות להישאר 3 שנים, ובעצם ה-30,000,000 שם שאולי אני מכסה ב-2021, באיזה שלב אני אקבל את הכספים... וזו עוד בקשה שיש לי. יש לי רק 2 בקשות. שהפעם לא ימשכו אותנו לחפש באתרים את תכניות ההבראה והכל, כדי שתציגו אותן סוף, סוף לציבור. שיתוף ציבור, זה משהו שהוא מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד חסר. לא יכול להיות שכל פעם... לאתר, ואז אנחנו בעצם לא יודעים. ואז אתם מוציאים איזשהו פוסט, שאנחנו צריכים ללכת לחפש אותו. שיתוף בשקיפות, מובטח לאורך כל... פעם אחת לא קיבלנו אותו. קיבלנו את פוסט ההפתעה, אני קוראת לו, לפני שבוע. חברה, לפני שנה קיבלתי ווטסאפ... אני עכשיו הולך לעשות את האירוע-

מר שרון אלפסי : קיבלתי.

גב' אריאלה כדורי : אז זו הבקשה שלי האישית.

מר שרון אלפסי : תודה רבה.

גב' אריאלה כדורי : אמרת לי לא לשאול שאלות, אז אני אעביר לאחרים-

מר שרון אלפסי : בשמחה. מישהו? עוד מישהו? אני עדיין מנהל את הישיבה, עם כל הכבוד. כן.

גב' שוש ארבנל : זה אמנם לא קשור להעלאה הזאת, אלא למה-

מר ניסים אלקובי : רק, מה השם?

גב' שוש ארבנל : בעלי, יש לו נכות. ואנחנו לא... אבל זו נכות, לא מאחלת לאף אחד, אבל לא משנה. יש לנו הנחה בארנונה. בתקופה שלפני הקדנציה הקודמת, הוא קיבל את ה-80%, מה שהיה עפ"י ביטוח לאומי. ומלפני 5 שנים, מחלקת הארנונה דרשה ממני כל שנה לנסוע לביטוח לאומי, להביא טופס, שזה בנאדם שהוא כבר מעבר לגיל גמלה, אין את הטפסים הישנים. ודיברו איתי בביטוח לאומי על העניין, ואמרו, אנחנו לא מבינים למה המועצה שלכם כל שנה דורשת את הטופס שקשה להוציא אותו, כאשר אנחנו מביאים רשימה עדכנית של אחוזי נכות, של כל התושבים. מה גם שאני לא מקבלת במלא. אני משלמת

כמעט מלא. כשבאתי לפקידה, מה היא אמרה? זה מה הגזבר החליט, זה החוק של המועצה.

מר שרון אלפסי : שנייה. אז אני אתייחס. השאלה היא כרגע, אגב, זה הגיע אליי-

גב' שוש ארבנל : ובעלי, אין לו פנסיה. ואני עברתי את גיל הפנסיה, אבל שרון, אני עברתי את גיל הפנסיה, אבל אני ממשיכה לעבוד.

מר שרון אלפסי : שוש, אני מציע-

גב' שוש ארבנל : כי אין לי ברירה.

מר שרון אלפסי : אם יש משהו פרסונלי, שוש-

גב' שוש ארבנל : אני צריכה לפרנס.

מר שרון אלפסי : אני מציע, אם יש משהו פרסונלי, את יודעת, שנייה, חבר'ה, דנה. אם יש משהו פרסונלי, אני מציע שתבואי אליי, אם יש משהו ספציפי. אני רוצה לנסות לענות, לתת מענה לכלל-

... **גב' שוש ארבנל :**

מר שרון אלפסי : אני מקבל, שוש. שוש, הוא הגיע אליי, אני מקבל. אני מבקש כרגע, אם יש משהו זה, את יודעת שהדלת שלי פתוחה מתי שאת רוצה. את יכולה להרים טלפון, מתי שאת רוצה, תקפצי. כן, סליחה.

גב' שירה קלינגר : אני בהמשך למה שהיא אומרת, גם לי יש נכות, ולי כתוב לצמיתות, לצמיתות. למה כל שנה צריך להביא-

מר שרון אלפסי : חבר'ה, שם. אני רק צריך שם.

גב' שירה קלינגר : שירה קלינגר. כמה כל שנה, מה זה צמיתות? צמיתות לכל החיים, זו מחלה כרונית לכל החיים. למה אם כתוב צמיתות, צריך-

מר שרון אלפסי : ענבר, יש לך תשובה על זה? הנה, סליחה. רגע, שוש. אני רוצה משהו לא פרסונלי. אלה בעיות אישיות. אבל גם אותו דבר, תקפצי אליי. אבי, יש לו טלפון שלי, תקפצו אליי, אני בכיף אעזור איפה שאפשר. עוד שאלות, חבר'ה?

גב' שירה קלינגר : אבל היינו אצלך, היינו.

מר שרון אלפסי : אצלי, על זה?

גב' שירה קלינגר : היינו.

מר שרון אלפסי : כן, מלי.

גב' מלי משה : טוב. שמי מלי משה, אני גרה ביישוב 30 שנה. אני בחרתי בשרון כראש המועצה-

מר שרון אלפסי : לא רלוונטי. סליחה, אני מתנצל.

גב' מלי משה : שלא יחשבו שאני יש לי איזשהו משהו-

מר שרון אלפסי : לא, לא. זה בסדר גמור. חבר'ה, לא קשור.

קהל : הוא ראש מועצה של כולנו.

גב' מלי משה : עכשיו, אתם אמרתם שבשנת 2024 לא הייתה עלייה של ארנונה. הייתה את העלייה של הטייס האוטומטי, או איך שקוראים לו, נכון? אז זה היה 5 נקודה משהו.

מר שרון אלפסי : 3.

גב' מלי משה : מה?

מר שרון אלפסי : 5.3%.

גב' מלי משה : 5.3%. ועכשיו אתם אומרים שב-2025 לא תעשו עליית ארנונה, אבל ב-2026 תעשו 15%. ואחרי זה תעשו עוד 15%. זה כבר מעל 30%. זאת אומרת, מהתוספת שהייתה, זה כבר לא יהיה 30%, זה כמעט יהיה 40%.

מר שרון אלפסי : אני אחדד-

גב' מלי משה : עכשיו, הבקשה שלי, שתעשו הכל, אבל הכל כדי לא לגעת בנושא הארנונה לתושבים. זו הבקשה היחידה.

מר שרון אלפסי : קודם כל-

גב' מלי משה : תמצאו כל מיני דברים, דרכים יצירתיות. אתם רוצים להגיע למשרד הפנים, אנחנו נבוא איתכם. אתם רוצים שנשבות רעב,

נבוא נשבות איתכם רעב. אבל לגעת בכספים...אני אומרת,
בסל הקניות לשבת.

מר שרון אלפסי : אז אני אחדד את הסיפור-

גב' מלי משה : אסור לנו לגעת בסל הקניות של המכולת של האנשים. וזה-

מר שרון אלפסי : שנייה, חבר'ה. רגע, סליחה. חבר'ה, שאלו אותי, ואני אענה,
בסדר? כל נושא-

גב' מלי משה : לעשות...במיוחד שאנחנו יודעים שזה לא ייתן פתרון.

מר שרון אלפסי : אני אחדד את הסיפור. קודם כל, אני מעריך, אני לא ישן כבר
חודש בתוך התהליך הזה. מאוד, מאוד קשה לי. הגעת
באגינדה מאוד, מאוד ברורה, שלשמחתי גם עמדתי בה ב-
2024, 2025. אבל העלאת הארנונה, ואמרתי את זה לאורך כל
הדרך, מאוד, מאוד מאתגרת אותי, כי אני לא חושב שזה
הפתרון הישיר שצריך לקרות. אנחנו נמצאים היום
בסיטואציה מול משרד הפנים, שזו כבר גזרה. כי-

גב' מלי משה : לא, זה לא מול משרד הפנים. נבוא איתך. אני לא סתם
אומרת, אנחנו באמת נבוא איתך-

מר שרון אלפסי : שנייה, מלי, שנייה, בסדר? את ביקשת ממני, שאלת אותי
שאלה, ולכן אני עונה לך. אני אענה בשיא הכנות על הכל.
מבטיח. ולכן הגזרה היום שיורדת ממשרד הפנים היא גזרה
בהתאם למצב של המועצה. אנחנו נמצאים, המועצה נמצאת
במצב סוציו אקונומי 7, ואני לא עושה הפרדה. אני מתנצל
שאני לא עושה הפרדה. אני לא מוכן להנציח לא את
המסכנות, לא כלום. אנחנו אותה מועצה, אנחנו מועצה
אחידה, שהולכת בקו ישיר-

גב' מלי משה : ...

מר שרון אלפסי : שנייה בבקשה, שנייה. המטרה זה לחזק את כלל התושבים.
הבעיה הגדולה היא שהמצב הסוציו נמדד לפי המצב של
האוכלוסייה, לא המצב של המועצה. המצב של התושבים
עצמם יכול להיות חזק, והמצב של המועצה יכול להיות בכי
רע, פחות או יותר כמו שמה שקורה היום. ולכן, התהליך הוא
תהליך מאוד ברור שמה שעושה כרגע משרד הפנים, אם אנחנו

מסכימים או לא מסכימים. אנחנו יכולים להיאבק על התהליך, איך הוא יקרה. בסוף, כשיש מועצה שאין לה מקורות הכנסה חיצוניים, ממסחר, מתעשייה, אנחנו נהיה מאותגרים תמיד. אנחנו רואים שהיו פה 2 תכניות הבראה שלא צלחו, ולא החזיקו מעמד, וזה עלה מפה מצד כולם. לא החזיקו מעמד שנה. אנחנו רואים את תכנית ההבראה שהסתיימה רק ב-2023. אבל תכנית ההבראה מדברת על חזרה למסגרת התקציב שמשרד הפנים יודע לבלוע. לחזרה ל-12%. אני לא בא בהאשמות. אני מהיום הראשון שלי בחרתי ללכת עם הפנים קדימה, וזו הטענה של אריאלה מקודם, למה לא הצפתי, לא זה. בחרתי לנסות ללכת עם הפנים קדימה, ועם מי שיושב פה סביב השולחן הזה. ואני אומר לך פה, אנשים עובדים סביב השעון כדי באמת לעשות טוב לציבור. כדי להביא לפה תהליכים שיקרו, ויקרו נכון לטובת הציבור. זה בדיוק מה שנעשה. אם קשה לנו, מאוד, מאוד. אם קשה לי להרים את היד היום לתמיכה בארנונה, מאוד קשה לי, כמו לכל אחד פה. אבל אני מסתכל על האחריות הציבורית. מחר בבוקר אתה תקבל העלאה של 30%, אם אתה רוצה, ואם אתה לא רוצה. ומי שינהל את המועצה פה, זה 2 פקידים שיבואו ויעשו מה שהם עשו 5 שנים. והיינו שם. כולנו, יש לנו זיכרון קצר. היינו שם. אני רוצה לקדם את היישוב. אני לוקח אחריות על התקציב, אני לוקח אחריות על ההצבעה שלי, ואני לוקח אחריות על מה שיהיה פה בעתיד. תבחנו אותי בעוד 3.5 שנים. זה מה שאני זה, בסדר? והקו שלי הוא לא הקו המנחה של ללכת לעשות העלאה. עצם זה שהצלחנו להוריד את 2025, והיה פה קרב, יגידו לך פה אנשים, היה פה קרב אימים מול משרד הפנים. ניתקתי את הטלפון בפנים, ובסוף הם הלכו לפי המתווה שלנו. ואת זה שהורדנו 5%-

מר רן מנו : שרון, אתה לא-

מר שרון אלפסי : הורדתי את 2025.

מר רן מנו : אם היית נשאר עם 2025-

מר שרון אלפסי : הוא לא רלוונטי.

מר רן מנו: בחצי השנה הזאת, היית מקבל את 2026 עם 10%, ואת 2027 עם 10%. אתה הורדת את 2025, כי קיבלת 15% ו-15%. אתה לא הורדת כלום.

מר שרון אלפסי: קיבלנו 15%, ו-15% 2027 יעלה לדיון.

מר רן מנו: אם היית נותן 2025-

מר שרון אלפסי: לא נכון.

מר ניסים אלקובי: לא, לא, לא.

מר שרון אלפסי: לא נכון.

מר ניסים אלקובי: לא נכון.

מר שרון אלפסי: אוקי, בסדר, תודה. אלדר קורן.

מר אלדר קורן: אני אלדר קורן, יש לי הרבה מה להגיד, אבל אני אנסה לנסח את זה כשאלה. והשאלה היא...אתם שנה וחצי על ההגה. שנה ו-3 חודשים על ההגה. עשיתם קמפיין בחירות מפואר, שבו התהדרתם בידע מוניציפלי אדיר. שרון גם היה עובד מועצה פה הרבה מאוד שנים, מכיר את כל הדברים פה מבפנים. הצעירים הבטיחו לנו שהם יהיו מה שנקרא, הקואליציה של התושבים, ולא הקואליציה של המועצה. שמענו פה הבטחות, ושמענו פה דברים. ובסוף, אנחנו בעצם מגלים שאנחנו די עבדו עלינו. אנחנו קמים בוקר אחד, ושומעים עליה של 30% בארנונה. חבר'ה, 30% בארנונה, אתם כנראה לכולכם...אבל 30% בארנונה, זה מפרק בית. מי שעוד לא מבין את זה, זה מפרק בית. אלו סכומים דמיוניים. עכשיו, אם על 30% בארנונה האלה, בסופו של דבר הייתם אומרים לי, פתרנו את הבעיה ב-30% בארנונה, אין בעיה, היינו רק לוקחים את ההלוואות הקטנות. אבל זה לא עושה שום דבר, רק דוחה את הקץ עוד טיפה. כי 30% בארנונה בגירעון של כל כך הרבה מיליונים, זה לא עושה שום דבר. עכשיו, אתם כל פעם מזכירים את הקודם, ואת הקודם, ואת הקודם-

מר שרון אלפסי: אף אחד לא הזכיר את הקודם.

מר אלדר קורן:

אז אני אגיד לכם קצת על הקודמים. אני הייתי פה עם כמה קודמים. הקודמים, תמיד הייתה הרגשה שהם איתנו מול העולם. לטוב, ולרע. עכשיו, אני בכלל לא נכנס לשמות. שבאו לשים לנו פה צו הפסקת עבודות הקפאה, ראש המועצה שלנו נשכב על הכניסה, והתעמת מול האנשים שבאו לשים לנו צווי הקפאה. ועצרו אותנו, ושחררו אותנו, חסינות...אני, וזו השאלה שלי לכולכם. למה אתם לא בצד של התושבים? אתם כולכם התנתקתם מהיישוב הזה. אתם עליתם לאולימפוס, אתם יודעים על הצרה הזאת מינואר. היום הפניתם אותנו לאתר. מינואר אתם יודעים על הצרה הזאת, שאנחנו לפני תכנית התייעלות. אנחנו בדרך בפול גז לתוך קיר. אני מנהל עסקי בתפקידי. זה התפקיד שלי. 27 שנים אני מנהל עסקי. אני רואה את התכנית שלכם, את תכנית העבודה שלכם. עמדתם בכל היעדים של ההוצאות. שאפו. כלום בהכנסות. לא דאגתם פה להכנסות, לא דאגתם פה לכלל הציבור. אתם לא נלחמים עבורנו מול הרשויות. אתם יודעים מה המשמעות של לפתוח את צומת עופרים האדומה?

מר שרון אלפסי: אלדר, ביקשתי שאלה. ביקשתי שאלה.

מר אלדר קורן: שנייה, זו השאלה-

מר שרון אלפסי: קדימה.

מר אלדר קורן: 10 שנים, נהג הכבאית של היישוב. עשרות פינויים של

מפורקים בצומת עופרים. לך אתה, אני בחרתי בך, לא בחרתי בך, לא משנה, אתה מייצג אותי. תשכב שם, אני לא סוגר את הכביש הזה עד שעושים שם כיכר. אני מציל נפשות של התושבים שלי. זו הציפייה שלנו מכם. אתם אכזבתם אותנו. אכזבתם אותנו. מה שקורה ביאיר שטרן, זו בושה וחרפה-

קהל: בושה וכלימה, לא בושה וחרפה. כל החבר'ה האלה הרי מייצגים...וסיפורים, וסיפורים. אני גר בפינה של יאיר שטרן...

(מדברים ביחד)

מר אלדר קורן: השאלה שלי לכל יושבי השולחן. אלה שמקבלים שכר, ואלה שבאים בהתנדבות, אנשים קדושים. למה אכזבתם אותנו? ואני מבקש תשובה.

קהל: הם לא יודעים פשוט לעבוד.

מר אלדר קורן: אני מבקש מהם תשובה.

קהל: מה אתה רוצה, אין להם את זה.

גב' נירה אטיאס: ולך יש את זה?

(מדברים ביחד)

גב' קרון מ. רינות: אלדר, הציניות היא לא במקום, כי אף אחד-

מר אלדר קורן: איזו ציניות-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי: אריאלה, אני הבטחתי לתת לכם את זכות הדיבור. שנייה, חבר'ה, דקה. חד משמעית, אלדר. חבר'ה, אני אמרתי להם בהתחלה. בניגוד לזה, אמרתי לכם-

קהל: ותודה, ותודה.

מר שרון אלפסי: לא, אני לא צריך תודה. אני לא צריך תודה, זו הזכות של כולם פה. בסוף, אנחנו בתוך המערכת הזאת ביחד. אבל אני אומר לכם, כל עוד זה יהיה מכובד, אני אאפשר לכם לדבר. אני מבחינתי פה איתכם עד הבוקר. אני אמרתי לכם תמיד, אבל זה יצטרך להיות מכובד. אף אחד לא יפגע בעובדים שלי פה. אף אחד לא ידבר לא יפה לעובדים שלי, וזה לא משנה מי זה. אני היחיד שנבחר פה, אני נבחר הציבור. אתם רוצים, בוא אליי בטענות. לא לעובדים שלי. אף אחד לא ידבר לא יפה לא למנכ"ל, ולא לאף אחד אחר מהעובדים. ואם אני מכבד אתכם, אז אתם תכבדו את המעמד פה. זה הדבר היחיד שאני מבקש. אני אמרתי שאני אתן לכל מי שירצה לשאול שאלה, לשאול שאלה. אני בינתיים נותן לכם לייצר פה מונולוגים, ואני עדיין מכבד אתכם. אז אני לא חותך, אבל אני מבקש מכם, שזה יהיה מכובד. עד שתגידו לי די, אני אפסיק, בסדר? תרצו אח"כ לשבת איתי, החדר פה פתוח. תרצו שאני אשאר

איתכם, אני אשאר איתכם. בעיות פרסונליות, כמו שאמרתי פה, קחו, כנסו אליי, שבו, נדבר, נפתור את הכל. כל מה שאפשר לפתור. בסוף אני איתכם פה. אני איתכם, עם אלדר, עם התחושה הזאת. הפרויקט האלה הם פרויקטים משמעותיים לתוך היישוב. ולכן אני אתן לקרן לדבר. ואם אח"כ תשובה ממני, אני גם אתן תשובה ממני, בסדר?

גב' קרן מ. רינות :

טוב, אני רק רוצה להגיד, שאנחנו בתפקיד הזה בערך שנה, אולי שנה וחודשיים, אולי קצת יותר. בסדר? אנחנו עושים כל מה שאנחנו יכולים בשביל, א', להבין מה כן, מה אנחנו יכולים לעשות. עכשיו, היו פה אנשי מקצוע שונים. קיבלנו אינפורמציה. כן בדקנו, לא בדקנו. עשינו את הבדיקות שלנו, וחשבנו שהן ראויות. כשהבנו שמהו פה לא מסתדר, בדקנו עד הסוף, הבנו שבאמת את הבעיה שאנחנו נמצאים בה. עכשיו, אתם אומרים להביא כספים מבחוץ. אנחנו נמצאים בשנתיים של מלחמה קשה. כספים ממשרדי הממשלה, ככל הנראה, אנחנו לא נקבל. אנחנו בכלל... להעלות ארנונה. זה הדבר האחרון בעולם שהיינו רוצים בתקופה הזאת. כשאנחנו באנו למשרד הפנים ואמרנו להם, חברים, אתם לא יכולים עכשיו להוסיף לבית אריה-עופרים, עם השבר שיש ביאיר שטרן, ועם הבנייה הבלתי פוסקת בעופרים, שאתר בנייה שאנשים לא יכולים לגור שם, אתם לא יכולים. אמרתי להם, נכון, הנזק הכבד הוא לכל תושבי מדינת ישראל. אבל פה יש תקופה קשה, נוסף על כל מה שקורה במדינה. אנחנו מבקשים שתיתנו לנו אפשרות למצוא את הפתרונות. כל הפתרונות יפים וטובים, אוקי? אבל לא כל דבר הוא ישים ומידי. ויש לנו תכניות. תהליך, אתה יודע, מועצה גם נבחרת לשנה, ומסיימת את תפקידה. אבל מועצה היא 5 שנים. ולא סתם, מועצה חדשה לגמרי. כן, יש גם טעויות. וכן, יש גם אי הבנות. יש הכל. אבל יש כוונה טובה. וזה מה שאתה צריך לזכור, שיש פה כוונה טובה, ואנחנו איתכם. ואני 3 פעמים בחודש נוסעת ליאיר שטרן, כדי באמת להבין את הקושי הזה. וזה קשה לי. ואני מנסה לחשוב איך אני יכולה-

הבנת את הקושי?

מר אלדר קורן :

- גב' קרן מ. רינות :** בטח שהבנתי את הקושי -
- מר אלדר קורן :** אז איך... בזמן המלחמה? ...
- מר שרון אלפסי :** טוב, קיבלת תשובה. צביקה, דקה.
- מר רן מנו :** קרן, השאלה הזאת, את רואה את עליית הארנונה הזאת -
- גב' קרן מ. רינות :** אני רואה את עליית -
- מר רן מנו :** היא פותרת את הבעיה?
- מר שרון אלפסי :** לא.
- גב' קרן מ. רינות :** לא, רגע. היא לא פותרת את הבעיה הגירעונית, כי השיטה היא גירעונית. השיטה היא גירעונית. כל עוד אין לנו כאן מקור הכנסה -
- מר רן מנו :** השיטה היא לא גירעונית.
- גב' קרן מ. רינות :** השיטה היא גירעונית -
- מר רן מנו :** המצב הוא גירעוני, השיטה לא גירעונית -
- גב' קרן מ. רינות :** רן, שנייה, שנייה. סבבה... מטה בנימין, או שזאת מועצה נפרדת? שנייה. אז אני אומרת, השיטה היא גירעונית, והמנגנון הוא מאוד רזה פה, אוקי? ואנחנו מנסים לחשוב איך אפשר לא לפגוע בתושבים, כי גם ככה אנחנו מקבלים פה את המינימום. אני תושבת גם, כן? אני יודעת בדיוק כמה קשה לנקות פה את הרחובות כל יום. זה לא קורה. זה לא קורה. לא, לא נכון, לא נכון. זה לא קורה. זה לא קורה. זה לא קורה. ואנחנו לא רוצים לפגוע ברמת השירות. לא באנו לגור במקום שנותן לך פחות מהמינימום שאנחנו מקבלים. לא רוצה את זה. אני רוצה לגור במקום שנעים לי לגור בו -
- מר רן מנו :** איזה שירות את מדברת? כל היישוב מלוכלך, על מה את מדברת?
- גב' קרן מ. רינות :** נכון, נכון -
- מר רן מנו :** על איזה שירות את מדברת?
- גב' קרן מ. רינות :** אבל אתה יודע מה -

מר שרון אלפסי : טוב, הלאה, רן, די. קרן, תודה. קרן-

גב' קרן מ. רינות : רק חשוב לי שתבין, שאנחנו בראייה שלנו, שאתם תבינו, סליחה. שאנחנו בראייה שלנו בריצה ארוכת טווח, ולא בספרינט. ואנחנו נעשה הכל, הכל, הכל שתהיה פה רווחה. כן שיהיה פה את החינוך הכי טוב שיכול להיות. והאלטרנטיבות זה כן שיהיה לנו נעים פה, וכך שלא יהיה את התסכול גם בתקופה הזאת, שיש לנו מה שיש-

מר שרון אלפסי : שנייה, רגע. אלדר. אני רוצה גם לענות לך. מצוין, בסדר גמור. קודם כל, הכרת הטוב, מעולה. מצוין. בסדר, אני מסכים איתך-

מר אלדר קורן : קודם כל, תודה. שתיים, אני חייב להגיד לך דבר אחד. קודם כל, הכוונות טובות ברורות לי. אני אומר לכם שוב, כל מי שבחדר הזה, היה מעדיף עכשיו להיות בבית, לראות את ההקלטה של האח הגדול-

מר שרון אלפסי : אלדר, אח שלי-

מר אלדר קורן : מי שפה, אכפת לו מהישוב. יחד עם זאת, אתם חייבים להבין, אנחנו כתושבים, ועם טיפה משהו בקלבסה, לא רואים כיוון. אנחנו לא רואים תכנית שתומכת בכל מה שאת אומרת. אנחנו רואים רק גזרות. אנחנו לא מקבלים שירות. כלום. אצלך מנקים פעם ב-, אצלי לא מנקים. אנחנו לא מקבלים פה פרומיל ממה שמקבלת עיר. הילדים שלנו מצטיינים. אנחנו כהורים אשמים שאנחנו גרים פה. אנחנו פוגעים בילדים שלנו.

מר שרון אלפסי : טוב, תודה, אלדר-

מר אלדר קורן : פוגעים בהם.

מר שרון אלפסי : בסדר, אלדר-

מר אלדר קורן : ההוצאה לילד ברשות לעומת פה, הילדים שלנו מסכנים-

מר שרון אלפסי : לא, אחי, אבל אתה-

מר אלדר קורן : תראו לנו תכנית.

מר שרון אלפסי : ונעבור לצביקה-

מר רן מנו : גם אם מה שאומרים לא נכון, גם אם אנחנו-

מר שרון אלפסי : זה לא קשור, הכל נכון. רן, הכל נכון, אני עדיין מנהל את הישיבה הזאת. אף אחד לא עוצר אף אחד. בינתיים, אני היחיד שמאפשר פה. אז אל תגיד לי, אתה עוצר. אני לא עוצר אותו. הוא שאל את השאלה שלו, נגמר. חבר'ה, די, קרן, תודה. כן, רינה.

גב' רינה מיקה : לפני שבועיים בערך אני כבר התייאשתי מלחכות למועצה, וניקיתי בעצמי את כל החנייה של הרחוב שלי, את כל המדרכה, את כל הגינה שלי. פיניתי 2 פחים של מועצה במלא, מלא, מלא עלים, שאני מקבלת את התשובה, שעלים זה לא לכלוך. אבל מי ינקה את העלים האלה? ובין העלים האלה, גם יכולים להיות עקרבים, ולטאות, ועכברושים, ונחשים, וכל מיני כאלה. ניקיתי את זה, הייתי שמחה. אמרתי, יופי, עכשיו לפחות פעם בשבוע, אמר לי, תלכי ותנקי את המדרכה, זה לא קבוע, זה בשביל ההיגיינה. אך למרות אני קמה, כל הלכלוך של כל הרחוב, איפה שלא ניקיתי, הרחוב העיפה את זה עוד פעם אליי. למה? בגלל שזה נקודתי. אני יכולה לנקות אצלי. אני אמרתי, אולי אני אפנה לכל האנשים ביישוב, תנקו כל אחד ליד הבית שלו. אבל זה לא ייתכן שאנחנו עושים בעצמנו, כל הזמן אנחנו נותנים מעצמנו, ואנחנו לא מקבלים כלום. ואנחנו שומעים, הנה, יש...ב-40,000 ₪ לחודש, יש זה. אבל כלום אנחנו לא מקבלים, מה אנחנו מקבלים?

מר ניסים אלקובי : אני יכול לקבל את זה בכתב רק? אני לא מזלזל.

מר שרון אלפסי : עם כל הכבוד, להגיד 40,000 ₪ משכורת של מנכ"ל, זה לא עניין של זלזול. הלוואי והיה מקבל 40,000 ₪.

גב' רינה מיקה : העניין העקרוני, שאת המינימום, מינימום, אני רוצה שיפנו לי את הזבל, שיטאטאו לי כל יום את המדרכה. יש...אני רוצה שיגננו לי. בבני ברק יותר נקי מפה.

מר שרון אלפסי : בסדר גמור, תודה. צביקה. יעקב כץ.

מר יעקב כץ :

קודם כל, אני מתנצל שפה קצת אני איש חם מזג. אני מבקש סליחה אולי אם מישהו דיברתי איתו...אני אוהב אתכם. אתם רואים את התמונה פה?

מר שרון אלפסי :

אגב, מי שלא מכיר, יעקב, קודם כל, תן קצת רקע על עצמך. אני מתנצל-

מר יעקב כץ :

אני הייתי חבר מועצה. אני ממקימי המועצה המקומית בית אריה-

מר שרון אלפסי :

ממקימי היישוב.

מר יעקב כץ :

ב-1989 אני הייתי יו"ר ועדת ביקורת אצל זה, ואצל זה. ואז הגיע ההוא. עכשיו, מה אני רוצה להגיד?

מר שרון אלפסי :

חרוש, ישראל חרוש.

מר יעקב כץ :

מה אני רוצה להגיד? ובאמת, אני אומר, אני באתי לפה באמת מאמץ בשבילי, וחשוב לי מהיישוב, ואכפת לי מהיישוב. אני אומר דבר אחד. יש פה משהו מובנה. משהו מובנה שנמשך כבר 20 שנה. אם התחילו פה, בנו לי בעופרים, וחיברו את עופרים עם בית אריה, ואף אחד לא שאל אותי. ויש פה בנאדם ששילם 750,000 ₪ על מגרש, ויש פה בנאדם שלא שילם כלום. יש פה המון, המון אינטראקציות שקשה מאוד לאחד אותן, ולסדר אותן. ואני לא יודע, השם ישמור, אני שומע פה את הסכומים, עם משרד הפנים. אני בהלם. אני אומר...היה לי פה מטה בנימין, אני ניהלתי את היישוב, ניהלתי את החשמל, את המים, בניתי בריכת שחייה בהתנדבות, בניתי מרכז ספורט בהתנדבות, הבאתי כסף בהתנדבות, עשיתי זה. אולי נשנה את המבנה של היישוב. ואז מה יקרה, א', אי אפשר יהיה לתפוס אותנו עם הכסף. ו-ב', אולי נעשה משהו אחר, אני לא יודע. אולי אפשר ללמוד, לא יודע. כמו שזה היום, יש פה משרפות עשן. הצבא משתתף בזה. שורפים פה עשן יום ולילה, אני לא יכול לנשום. אני רוצה לעבור במחסום. קוראים פייסבוק. הערבים מביאים בושם. כן, אני רואה. אני אומר, איפה אני חי. אז אנחנו צריכים לחפש אולי איזו מסגרת של ועד מנהל, של משהו אחר, לקחת את העופרים האלה, להיפרד מהם-

מר שרון אלפסי : די.

מר יעקב כץ : ולהיות ביחד. לא יודע. לא יודע.

מר שרון אלפסי : נו, באמת.

מר יעקב כץ : אני לא יודע.

מר שרון אלפסי : יעקב, אני מתנצל-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : יעקב, תודה. תודה. אני מתנצל, תודה. צביקה. חבר'ה, די, די, די.

מר יעקב כץ : יש פה בניין שבונים, בונים, בונים, בונים. ואני לא יודע מה בונים.

מר שרון אלפסי : ...ואתה מכיר את התהליכים. אני מבקש, אם יש איזושהי שאלה, אין בעיה, אני מכבד, באהבה-

מר יעקב כץ : אני רוצה לדעת מה התכנית בעופרים, איך זה ישפיע עליי בתור תושב בית אריה?

מר שרון אלפסי : מעולה, מצוין. כרגע-

גב' דנה מורי : זה יבלע אותך-

מר שרון אלפסי : מ-2004-

גב' דנה מורי : אני אענה-

מר שרון אלפסי : את רוצה לענות, או שאני אתן לדורון?

גב' דנה מורי : אני רוצה לענות. אני רוצה לענות. נעים מאוד. אני לא מכירה

אותך, נראה לי מפה, כי ראיתי אותך כמה פעמים, אבל לא יצא לנו אף פעם לשוחח באופן אישי. אני דנה, אני תושבת עופרים כבר 13 שנה. מה שקורה בעופרים, זה מה שקורה לצערי בעוד יישובים רבים בכל האזור שלנו, וביו"ש. פשוט לוקחים יישוב, והופכים אותו בסופו של דבר לעיר. לבית אריה כרגע אין יותר מדי שטחי בנייה. יש אולי איזה אזור קטן בגפן, או משהו כזה. תכף דורון בטח יידע לענות הרבה יותר טוב ממני מה מתכננים לכם בעופרים. אני מודה, אני נגד

התכניות האלה, ולא מהיום. אני גם חושבת שהן נעשו בצורה שהיא לא נכונה. ומה שיקרה בסופו של דבר, אם היום בית אריה זה היישוב הגדול, ועופרים זה הנספח, היישוב הקטן, עופרים פשוט תקיף את כל בית אריה, בבנייה רוויה, בבניינים. כרגע אנחנו עומדים על 6 קומות. אני לא אשטח את עמדתי לגבי החוקיות של העניין הזה, כי זה לא הדיון. בהמשך גם נעמוד כנראה על יותר מ-6 קומות. בבית אריה תהיה הקטנה, ועופרים תהיה הגדולה מסביב. האם זה טוב?

מר יעקב כץ : נתנו לי להחליט על זה?

גב' דנה מורי : גם אני לא החלטתי על זה.

מר יעקב כץ : אבל מי החליט?

גב' דנה מורי : משרד השיכון. אני גם נגד. גם אני נגד.

מר יעקב כץ : הממונה על הרכוש הנטוש ביו"ש. ההסתדרות הציונית אחראית על השטח.

מר שרון אלפסי : יעקב-

מר יעקב כץ : אבל יש רשות מקומית, שהיא רשות תכנון ובנייה ארצית, או מקומית, שאמורה לתת תכניות, ... ולפקח, ולראות מה עושים לי בשטח, ומה בונים לי בשטח, ואילו צינורות מכניסים לי. ואם מכניסים לי פלסאון, שכל יום מתפוצץ, אז-

גב' דנה מורי : אז יעקב, אני רק אחדד לך. עד היום כבר אכלסו 139 משפחות בעופרים. בחודש דצמבר, אמורים להיכנס עוד כ-600. אנחנו עדיין על המספר הזה של 600-

מר ניסים אלקובי : לא, ביחד.

גב' דנה מורי : ביחד?

מר ניסים אלקובי : אבל עד הקיץ הבא.

גב' דנה מורי : עד הקיץ אנחנו נהיה ב-600, ואפילו כבר ב-900... בינתיים לא נבנה גן ילדים-

(מדברים ביחד)

גב' דנה מורי : הכבישים בעופרים רק נהיו צרים יותר, ולא רחבים יותר. הכבישים בעופרים רק נהיו צרים יותר, ולא רחבים יותר.

מר שרון אלפסי : רגע. סה"כ, אנחנו נהיה 9,000 יחידות דיור, סה"כ.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : חברה, אבל אנחנו באנו פה לדבר על הארנונה, ואתם לוקחים אותנו למקום אחר. אח"כ תלכו כולכם, תעמדו אצלו במשרד, ותדברו איתו על-

מר שרון אלפסי : נכון מאוד. ואני אומר לכם עדיין, אני אומר את זה עוד הפעם פה. חברה, בעיות פרסונליות, אני אשמח לעזור בכל מה שאפשר. אני אשמח לתת מידע, כל מה שיש לי, כל מה שיש לי. הכל פתוח. יש מצגות מסודרות לקראת מה אנחנו הולכים, איפה תהליכי הבינוי. ויש פה את מי שמחזיק את תיק הבינוי, דורון שרעבי. עונה בהרבה קשב, ובהרבה סבלנות. כל מה שאתם רוצים לדעת, לאיפה אנחנו הולכים להיות בעתיד, מה תהליך ההתפתחות, לקראת מה אנחנו, איפה אנחנו עומדים היום, מה הוגש, מה לא הוגש. חברה, אנחנו פה. מי שיש לו רעיונות, רוצה להיות חלק מתהליך הבנייה-

מר רן מנו : אבל מה התשובה ליעקב? מה התשובה ליעקב? תוך 10 שנים יישב בית אריה-עופרים יהיה בערך 9,000-

מר שרון אלפסי : לא. אנחנו נהיה מעל כנראה מעל 15,000 תושבים. זה הכיוון. שנייה, יש פה את צביקה. אבל יעקב, אנחנו נהיה אולי סביב ה-15,000 תושבים, עם אזור תעשייה משמעותי, עם מעבר אחר לגמרי. אתה גם פה לא אופטימי? 10 שנים, אתה גם לא אופטימי?

מר רן מנו : 10 שנים, אני מסכים.

מר שרון אלפסי : אה, אוקי. חשבת שלא.

מר רן מנו : ב-2030...

מר שרון אלפסי : כן, אריאלה.

גב' אריאלה כדורי : שאלה בבקשה בעקבות כל מה שנאמר פה, וגם אתה אמרת עכשיו, שכל מה שנאמר, כל התכניות יוצגו, ואם אנחנו רוצים

לדעת, מחר בבוקר כל הנתונים האלה שאתה דיברת, סעיף 2 שירד מהפרק עד 2026. 2026, תהיה עלייה של 15%, והלוואי יהיו לך כספים, כדי שלא נצטרך להעלות את 2026. ואותו דבר, 2027. האם הציבור-

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, לא.

מר רן מנו : 2026 יעלה בכל מקרה.

מר שרון אלפסי : 2026 עלה. 2027.

גב' אריאלה כדורי : הבקשה, השאלה שלי. האם הציבור, אנחנו התושבים, מה שחסר לנו במשך שנה ו-4... שרק הגענו לפה, ובגלל זה גם הרשת מה שנקרא, רעשה וגעשה, בסדר? האם הציבור יקבל נתונים אמיתיים, דו"ח מאוד, אני אגיד, לא מסובך. מה שנקרא, שהדיוט יוכל לקרוא ולהבין, כדי שאני אוכל לבוא ולהגיד, וואלה, הייתי בישיבה, הנה שרון הציג-

מר שרון אלפסי : הפוסט היום היה ברור, מובן?

גב' אריאלה כדורי : לא.

מר שרון אלפסי : מה שהוצאתי, לא היה מובן?

גב' אריאלה כדורי : לא, אני מצטערת, לא.

מר שרון אלפסי : אוקי.

גב' אריאלה כדורי : וגם אני אגיד לך יותר מזה, אחרי הפוסט שהוצאת היום, אנחנו עכשיו בישיבה. סעיף 2 ירד מהפרק, בסדר? אנחנו מדברים פה על דברים שנשאלו, ונתנו תשובות. אז יש לך את השאלות מוקלטות. יש לך שאלות, שאני בטוחה שחלק גם רשמתם. בואו תוציאו איזשהו בדוברות שתוציאו איזשהו פה או בפייסבוק, שכל הדיוט יוכל להבין לאן אנחנו הולכים. אני לא מצליחה להבין איפה אני אהיה ב-2026, או ב-2027. ואני גם לא יודעת, וזה אותי מה שהקפיץ, בנימה הכי אישית, מה שהקפיץ אותי הכי הרבה, זה שסוגרים את מקטע הכביש, פתאום משום מקום קיבלנו איזשהו פוסט משמחה, שהציג את זה ברשת. ואני אומרת עוד פעם, איך אני אסע בכביש הזה,

ולמה סוגרים, מה קורה פה בכלל. למה נלחמים על הכביש הזה. ואני שואלת, איפה-

מר יעקב כץ : אז מאיפה נסע?

גב' אריאלה כדורי : לא יודעת. ולכן אני מבקשת ושואלת, איפה המועצה שלנו מתחברת, איפה המועצה שלנו נלחמת עבורנו. כי אנחנו לא מרגישים שנלחמים...לא סופרים אותנו בכלל. הם לא סופרים אותנו בכלל.

גב' דנה מורי : רגע, רגע, תגיד את השם שלך.

מר צביקה דודאי : אני גר צביקה דודאי, אני גר ביאיר שטרן, כמעט בפינה. אני בכלל לא מדבר על התנאים. אני מדבר על מילה אחת, התנהלות. כל ההתנהלות שאלדר דיבר, ואריאלה מדבר, מבחינתי זה אבן יסוד להכל, אוקי? אין שקיפות. כל דבר שעולה, עולה מהתושבים, ורק אחרי זה פתאום המועצה מוציאה כנגד זה דברים. אין שום תחושה, כלום, שהמועצה פה, אני מדבר על כולם, שוכבים על הגדר בשבילנו. נהפוך הוא, יש תחושה שהם בכלל בצד השני...מישהו פה התבלבל. סדרי העולמות פה השתנו ללא היכר. ועל זה אני שם את הדגש. יש משרד הפנים, יש מקום אחר. אני מכיר ראשי מועצה אחרים שהגיעו, עשו שביתות רעב, הגיעו, עשו x, y, z. כל הזמן יש פה בעיות. זה לא יתחיל ולא ייגמר היום, ולא מחר. התחושה, עוד פעם, שלי, ואני מדבר לא רק עם אנשים מיאיר שטרן, שיש ניתוק, ניתוק ענק בין התושבים לבין המועצה, שקודם כל ולפני הכל, צריכה לייצג אחד, אחד מהתושבים. ובטח באופן מלא. ולא דיברתי מעבר לזה, לא על קהילתיות שדיברו פה כל כך הרבה. סליחה, אני לא רואה פה שום קהילתיות. ואני, לא יגידו לי שום דבר על בנאדם שאני פה 18 שנה מנסה, הכי קהילתי בעולם ברמה האישית. אני קהילתיות פה, לפחות תפישתית, ולמה שאני רואה פה. אז בעיניי, לפני שמדברים על דברים קצת יותר קונקרטיים, ומקצועית על זה או אחר, בוא נדבר על ההתנהלות. איך התנהלות כזאת יכולה להוביל אותנו כתושבים להאמין במועצה. זה לא המצב.

מר רן מנן : זה לא קשור לתקציב.

מר שרון אלפסי : בסדר, קיבלתי.

מר צביקה דודאי : דרך אגב, זה גם הנושא הזה של הכביש. איך יכול להיות מצב שכביש ראשי של היישוב לעופרים...תושב המועצה אמור להצביע ולהודיע על דבר כזה. מבחינתי, ראש המועצה צריך להוביל 10 אוטובוסים למשרדים של נת"י ומשרד התחבורה, ולעמוד שם עם אני לא יודע, מגפונים, ולא לצאת משם עד שלא נותנים לנו פתרון לדבר הזה. מה זה, איך נשמע דבר כזה. אנחנו צריכים כל הזמן לקבל בוס, בוס, כמו איזו בובה שמקבלת כל היום מכות, ומרגישה שהיא לבד בכל האירוע. ועוד לא דיברתי מילה על יאיר שטרן. זהו, סיימתי.

מר שרון אלפסי : עוד שאלות, חבר'ה? סליחה, כן.

מר אביחי אדלר : קוראים לי אביחי אדלר, אני גר פה...בטח אני לא אגיד את מה שאני רוצה להגיד, כי קשה לי. אבל אני מבחינתי, בתור גם אחד שאני נהג משאית, ואתם הולכים לסגור את הכביש הראשי, וצריך לבוא מסביב, כל היישוב עכשיו יבוא מסביב. וגם כל היום עופרים יצאו. זה אסון. אני רואה בזה אסון.

דובר : זו סכנת חיים.

מר אביחי אדלר : אני רואה בזה אסון...א', מבחינת זמן. כשאני קורא לזה אסון מבחינת זמן, אנחנו נזחל, נזחל, נזחל, ונזחל. וגם ראיתי שהמועצה החליטה, אני לא יודע מי החליט, אני לא בא בטענות לאף אחד, שאין פה הרבה נהגי משאיות ביישוב, בודדים, שאני מכיר. שגם אם יפתחו מהצד השני, אסור לנהגי משאיות לצאת בצד השני. ואני רוצה רק להגיד, שזה לא רק גם זמן, זה גם...אני אומר, ואני חושב, שאסור לסגור את הכביש עד שלא יפתחו את הכביש החדש.

מר שרון אלפסי : אז אני אחדד-

מר אביחי אדלר : לא יסגרו את הכביש, זה הכביש הראשי של היישוב, מה זה.

מר שרון אלפסי : אז אני מסביר, אני מסביר, אביחי-

- מר אביחי אדלר :** אבל מחילה, סליחה, עוד משהו קטן. ועוד דבר. כשאני באתי ליישוב לפני 3 שנים, גרתי 18 שנה באלעד. כשאני באתי ליישוב, ואמרו לי, בוא, צריך לעשות שלום, צריך לעשות שלום, ... וברוך השם, אנחנו בסדר איתם. אני חושב, גם אם תסגור איתם, גם אם זה יצור הרבה כעס מבחינתם. לא משנה שאתה דואג להם, כן? אבל לדאוג לנו, לנו, התושבים.
- מר שרון אלפסי :** אז אני אומר לך, אביחי. הכביש הזה, כל מי שנמצא פה מהוותיקים יודע שאנחנו מחכים לכביש הזה 22 שנים.
- מר אלדר קורן :** לא ככה.
- מר שרון אלפסי :** שנייה, אלדר. הכביש הזה, אנחנו מחכים מעל 22 שנה-
- מר אלדר קורן :** לא בתוואי הזה.
- מר שרון אלפסי :** בתוואי הזה בדיוק. בתוואי הזה בדיוק. טוב, שנייה, אלדר, אין בעיה. הכביש הזה, אנחנו מחכים לו כבר 22 שנים באותו תוואי מ-2009. אותו דבר בדיוק. מ-2009, אותו תוואי בדיוק.
- מר אלדר קורן :** ...היה לי שם בית, ואני ראיתי את התכניות-
- מר שרון אלפסי :** אתה רוצה לענות לו, או לנסות לייצר איזו מציאות? מה שאתה רוצה, אחי.
- מר אלדר קורן :** לא, אני לא רוצה שתגיד לו-
- מר שרון אלפסי :** אז אני אומר לך את האמת-
- מר אלדר קורן :** אבל זו לא האמת.
- מר שרון אלפסי :** אבל הוכחנו לך את זה.
- מר אלדר קורן :** אגב... אמרת לי, המקום הכי נמוך יהיה 6 מ'. בסוף מסתבר זה...
- מר שרון אלפסי :** טוב, אוקי.
- מר אלדר קורן :** רק נדייק.
- מר שרון אלפסי :** אז אני מדייק מאוד. אני סופר מדייק בתוך כל התהליך, בסדר?
- מר אלדר קורן :** אני מוכרח לתקן מה שלא מדויק.

מר שרון אלפסי : טוב, אוקי. הכביש הזה, אנחנו מחכים לו מעל 22 שנים. הכביש הזה הוא כביש אסטרטגי. מלכתחילה, הוא הוגדר ככביש עוקף. והמטרה היא דווקא לבנות אותו, כדי שלא נצטרך לעבור בכפר. זה היה הבסיס של הכביש הזה, וככה הוא הוגדר תחת משרד הביטחון. הכביש הזה נמצא בצו תפיסה צבאי. המשמעות שלו, אין לו סטטוטוריקה. אין לו הגדרה סטטוטורית. הוא מוגדר כביש בצו תפיסה. ולראייה, הכביש הזה חתך לנו תב"ע בדרך לעופרים של כמעט 700 יחידות דיור, כי הצבא בא, החליט שהוא כביש ביטחוני, ולכן הם הולכים עליו. לצערי הרב, לאורך שנים רבות, לא הצליחו לקדם את הכביש בגלל בעיות כלכליות, בגלל דילמות מול משרד הביטחון. וב-2009 פירקו שם 6 שלדים שנמכרו ושווקו כחלק מתהליך. ובא משרד הביטחון ועצר את הסיפור של הבנייה, ופירק שם, והרבה חבריה פוצו שם על היחידות שפירקו להם. והכביש נשאר על אותו תוואי מ-2009 ועד היום. ב-2024, תחילת 2024, משרד הביטחון הצליח לתקצב את הכביש הזה. הוא התחיל ב-87,000,000 ₪, ואח"כ עבר ל-110,000,000 ₪, והיום הוא כבר מתקצב ב-140,000,000 ₪. שבתוך ה-140,000,000 ₪, אמורים לתת מענה גם למעבר אזורי, שמי שינהל אותו זה מנהלת רמים. והיום אנחנו עובדים על האפשרות להעתיק את המעבר הזה, ולנסות לחבר את שני הכבישים, כדי שלא ייסגר הכביש שנוסע היום מעופרים לצורך העניין, דרך צומת האנטנות, מערבה לכיוון המעבר. זה התוואי. עכשיו, השיקול הוא שיקול ביטחוני. ולכן, בפרמטר הזה, אנחנו מנסים לייצר ממשקים כאלה שבאמת נוכל, הקשר עם הכפר הזה הוא קשר טוב. שנייה, חבריה, דקה. אני עונה לו, אלדר. אלדר, אני עונה לו. אח"כ תשאל אותי מה שאתה רוצה.

מר אלדר קורן : חוץ מזה, ששמו לי עכשיו את הגדר של...מה ביטחוני? תסביר. אולי אנחנו מפספסים.

מר שרון אלפסי : הכביש הזה, מה שהצלחנו לקדם שם בפרויקט הזה, זה מכשול ביטחוני על בסיס קיר אקוסטי ממוגן, שייתן מענה גם אקוסטי וגם ביטחוני. הכביש ברובו נמצא בשיפוע. יש שם 2

מ' בנקודות האלה, ואז הקיר האקוסטי יהיה טיפה יותר גבוה. ובנקודות היותר רחוקות, איפה שנמצא המיני פיץ' היום שם, הסקייט פארק, שם זה כמעט 7.5 מ' עומק, ליד צביקה דודאי. אני יודע שקשה לראות היום איך הכביש יהיה. אני יודע שהיום הוא מפגע. ליבי, בטח ובטח עם תושבי רח' יאיר שטרן, ומי שנמצא בסמוך-

גב' אריאלה כדורי : והם מרגישים את זה?

מר שרון אלפסי : אני משתדל, תקשיבי, אני כרגע, אריאלה-

גב' אריאלה כדורי : ...

מר שרון אלפסי : אני לא יכול להתווכח כרגע עם שום הרגשה של אף אחד. אני נמצא בנקודה הזאת-

גב' אריאלה כדורי : האם דיברתם-

מר שרון אלפסי : אריאלה, תני לי לענות לו. אני נמצא בכביש הזה לפחות, לפחות, ברחוב הזה לפחות פעמיים ביום, לפחות פעמיים ביום. ואיפה שהציבור נמצא, אני יורד אליו. הוא לא חייב לקבל את זה שאני נמצא שם. הוא לא חייב לאהוב את מה שאנחנו עושים. ואני מקווה מאוד שברגע שהכביש יסתיים, אז הכביש הזה יהיה בשורה אמיתית, למרות שקשה מאוד לראות את זה עכשיו, בטח לתושבי הרחוב. אני מקדם פרויקטים שהמטרה העיקרית שלהם זה אינטרס של כלל הציבור, של כלל היישוב. והכביש הזה מוגדר כביש אסטרטגי. ואנחנו עובדים היום על לנסות לקדם הרחבה של הכביש הזה. אנחנו מנסים לראות מה אפשר לעשות בנושא מרכיבי הביטחון. עם כל המשמעויות של זה. אגב, זה לא רלוונטי. הכביש הזה-

מר אלדר קורן : עכשיו בודקים מה מרכיבי הביטחון, אחרי שזו עובדה מוגמרת. זה עושים לפני.

מר שרון אלפסי : מה עבודה המוגמרת? מה העבודה המוגמרת, אלדר?

מר אלדר קורן : אני אגיד לך. לפני שהורדתם את הגדר החיצונית, לנו.

מר שרון אלפסי : הגדר לא ירדה.

מר אלדר קורן : הורידו.

מר שרון אלפסי : הגדר לא ירדה.

מר אלדר קורן : ירדה, ירדה. נדייק, ירדה. לפני שהורדתם אותה, ושמתם לנו

גדר של ערבים מול הבית, איפה מרכיבי הביטחון? לפני, לפני.

מר שרון אלפסי : אוקי, בסדר גמור. אביחי, עניתי לך?

(מדברים ביחד)

מר אביחי אדלר : אז אני אומר, כל מה שהוא אומר, אני מקבל באהבה. אבל

פתחת, תסגור. למה לפני שפתחת, אתה סוגר?

מר שרון אלפסי : אז אני אסביר, אני אסביר.

מר אביחי אדלר : אני מקבל כל מה שאתה אומר באהבה.

מר שרון אלפסי : אני אסביר, בסדר? אז אני אסביר. אני מסביר את הצו, אני

מסביר את הצו. אני מסביר את הצו. כרגע, מה שאנחנו

מקדמים, הסיפור, אגב, הכביש הזה הוא לא פרויקט שלי, בוא

ניישר קו-

מר אביחי אדלר : אבל שרון, כל הזמן אתה אומר זה לא אני. כל הזמן אתה

אומר את זה-

מר שרון אלפסי : חבר'ה, הפרויקט הוא פרויקט של משרד הביטחון. ומי שמנהל

אותו כרגע זה משרד התחבורה. שנייה, שנייה. אלדר, שנייה,

שנייה.

מר אלדר קורן : אל תזלזל בעצמך.

מר שרון אלפסי : אני יכול? תודה. הכביש הזה הוא כביש של משרד הביטחון,

ומי שמנהל אותו זה משרד התחבורה בתוך צו התפיסה.

הכביש הזה, כדי שהוא יתקיים, ושייצא לפועל כמה שיותר

מהר, אנחנו צריכים לאפשר שייגמר, ושיעופו משם כמה

שיותר מהר-

גב' אריאלה כדורי : שנה וחצי.

מר שרון אלפסי : שנייה, אריאלה. ככל שנעכב אותו יותר, הפרויקט הזה יהפוך

לאתר בנייה למשך שנים קדימה. והמטרה שלנו, זה לנסות

לגמור את הפרויקט, וסוף סוף שנסע על כביש ראוי, גם אם

לא מספיק רחב, בהתאם לצרכים שלנו היום, או בעתיד.
אריאלה, אני לא-

גב' אריאלה כדורי : ...

מר שרון אלפסי : כן, 4 דק' תוספת.

גב' אריאלה כדורי : לא תוספת...

מר שרון אלפסי : טוב, בזה סיימתי. חבר'ה, עוד שאלות? ניצן, דבר.

מר ניצן אילוז : ניצן אילוז, נעים מאוד. תושב עופרים. שאלה ראשונה, הרי עכשיו אנחנו מצביעים. מן הסתם, חברי המועצה יצביעו על תכנית ההתייעלות, ואז בכל שנה יצטרכו להצביע על התקציב, על הצו עצמו. האם בהסכמה עם משרד הפנים, יש הסכמה על המנגנון האוטומטי? כלומר, זה נומינלי או ריאלי? זה כולל את המנגנון-

מר שרון אלפסי : לא. בנוסף.

מר ניצן אילוז : אז אני רוצה להציע 2 הצעות לייעול, לפני שאתם מצביעים, שייכללו בתוך ההצבעה שלכם. הצעה ראשונה היא שכשתנאי לאישור תכנית ההתייעלות מצד המועצה המקומית, תתקבל הבטחה כנגד משרד הפנים, שלא תהיה בקשה להתייעלות נוספת, חריגה לשנות התקציבים המאושרות. לא ל-2026, ולא ל-2027. כנגד. וזה יהווה כתנאי לאישור תכנית ההתייעלות. כי אחרת, כל הישיבה הזאת, זה היה מאוד נחמד... שאתה תקבל החלטה כנגד, שמחר לא תגיד לך גבי חני ברוכיאן, נחמד שחתמת העלאה של 15% פלוס 15%. עכשיו, בשנת 2026 אני רוצה עוד 15% פלוס 15%.

מר ניסים אלקובי : לא, יש את זה. יש את זה.

מר שרון אלפסי : מה זה 15% פלוס 15%, לשנת 2026?

מר ניסים אלקובי : ל-2026.

מר שרון אלפסי : ל-2026, אתה מאשר עכשיו 15%-

מר רן מנו : ו-2027 עוד 15%.

מר שרון אלפסי : ...ואז יוני 2026.

2027, עוד 15% ואז אמרת...

מר רן מנו:

נכון מאוד.

מר שרון אלפסי:

עכשיו, אני שואל אותך. אילו הכנסות אתה רואה אז 2027?
הרי אנחנו יודעים... ואזור התעשייה לא יהיה.

מר רן מנו:

קודם כל, זה לא רלוונטי הכנסות כרגע בתכנית התייעלות,
שעוד פעם, מהצד השני. זה לא רלוונטי. ומה שרלוונטי זה רק
ההתחייבות שלך להעלאת הארנונה, ואתה צריך לבקש
התחייבות כנגד, שלא יבקשו ממך העלאת נוספת, את מה שלא
ביקשת עד עכשיו. אני מציע שזה יהיה חלק מההצבעה-

מר ניצן אילוז:

אתה אומר דברים לא נכונים, אתה אומר דברים לא נכונים.
אתה אומר לא נכונים. כי אם לא תראה להם שיש לך הכנסה,
לא יאשרו לך את הדבר הזה. אתה אומר משהו שהוא לא נכון.

מר רן מנו:

דבר שני, אני מבקש להציע שבחלק התכנית תבוקש העלאת,
הרחבה של קריטריון ההנחות לזכאים. כלומר, שמי שזכאי
במסגרת המועצה המקומית, יש מנעד לוועדה להגדיל את
שיעור ההנחות, כדי לא לפגוע באותם כאלה שקשה להם-

מר ניצן אילוז:

זה חונה הוועדה שלנו, אנחנו כמנהל כספים, נכון?

מר שרון אלפסי:

איפה שניתן להרחיב-

מר ניצן אילוז:

(מדברים ביחד)

קריטריון ההנחה יורחב. בגלל שאנחנו יודעים שתוספת
תקציבית, ביחס לשיעור התקציב של הרשות הוא באמת מעט
מאוד, אז לפחות לזכאים יהיה אפשר להגדיל את שיעור
ההנחה.

מר ניצן אילוז:

מי הזכאים?

קהל:

יש את משרד הפנים. משרד הפנים, משה ארבל.

מר ניצן אילוז:

אתה טועה. משרד הפנים נותן את זה לשירות המועצה
להחליט. אני אימא לשני ילדים מיוחדים, והמועצה מכירה
באחד.

קהל:

מר ניצן אילוז :

עם שני התנאים שייקבעו מתוך ההחלטה הנוכחית. זו ההצעה שלי.

מר שרון אלפסי :

טוב. חבר'ה, אני קודם כל באמת תודה רבה על השיח, שבסה"כ היה שיח מאוד, מאוד מכבד. באמת תודה רבה. אני רוצה לאפשר לנבחרי הציבור כרגע, כל אחד בתורו, כמה דקות להגיד מה שיש לכם. אנחנו נעבור בצורה מסודרת. אבל באמת תודה רבה לכולם. ואני מקווה מאוד שאני אצליח לשנות לכולם את התחושה, בטח בתום הקדנציה הזאת. אנחנו שם, מלא. אתם צריכים להכיר ולהבין כמה נבחרי הציבור האלה עובדים קשה לטובת זה שיהיה באמת טוב פה. אני לא צוחק. אנשים פה במשך שנה ו-3 חודשים משקיעים באמת יום, יום, כדי לנסות לייצר מציאות שטיפה יותר נעימה. ואפשר לראות את המאבקים, אפילו ברמה של פתיחת הבריכה, ולראות כמה באמת אנשים משקיעים. אני אתחיל לפי הזה. דורון.

מר דורון שרעבי :

לא, תתחיל מקרן.

גב' לימור שחק :

אני אתחיל. קודם כל, אני אגיד שישבתי ושמעתי, ככה הקשבתי. לי באופן אישי לא קל לשמוע, מצד אחד. מצד שני, אני מאוד מכבדת. אני גם יודעת מהשטח, שהתושבים מכבדים מאוד את העבודה של חברי המועצה. אין לי אישית בזה שום ספק. אני כן יכולה להגיד, אחרי שנה ו-3 חודשים, וזה כבר נאמר. כולם באו לעשות פה באמת מתוך מקום של רצון לשנות, רצון לשינוי. כל אחד בתחומו, כל אחד ככה במקום שהוא מאמין בו. כולל המועצה, כולל ראש המועצה, כולל המנכ"ל, כולל נבחרי הציבור.

גב' אריאלה כדורי : אני חייבת להגיד -

מר שרון אלפסי :

די, לא, לא, לא. אריאלה, זה לא רלוונטי. אריאלה, אני מתנצל. אריאלה, אני מתנצל. תודה, סליחה. לימור, תמשיכי. תמשיכי, לימור.

גב' לימור שחק :

אני אגיד גם את זה. ואם באמת חשוב, ואת רוצה לדעת למה, אני יכולה גם להגיד למה. אני לא מחביאה שום דבר, ועשיתי את זה מתוך החלטה... שאני חושבת, ומתוך החלטה שקולה, בכובד ראש. ואני מאוד, מאוד, מאוד שלמה עם ההחלטה

הזאת. אני לא נמצאת במקום שאני לא מרגישה שיש לי יכולת להשפיע. וזה היה המקום שבו אני נמצאת. עכשיו, לגבי ההחלטה שאנחנו בעצם התכנסנו כולנו. כמו שדנה אמרה, כמו שכולם אמרו, שום החלטה שנחליט פה, לא תהיה קלה. רק למען הסר ספק, אני מצביעה נגד העלאת ארנונה, בהחלטה מלאה. כי אני חושבת שלא מיצינו את כל מה שאנחנו עדיין יכולים למצות. ואם היינו באים ואומרים, שזה היה משנה משהו, כמו שכולכם אמרתם, אז הייתי אומרת, וואלה, גם אני תושבת, ננסה לספוג את זה, נראה מי צריך עזרה. אני לא חושבת שזה ישנה כלום. ולכן, אני תכף בהצבעה אצביע נגד, בהחלטה שלמה, אך קשה. כאילו, התחושות קשות. אני לא אשקר. אבל כן קשה לי עוד יותר לשמוע את התחושות פה, שעלו מהשטח. לא קל לי בתוך נבחרת ציבור, וחברת מועצה לשמוע את זה. אני יכולה להגיד, שאני מאמינה שכל מי שיושב בשולחן הזה, נעשה את הכל כדי שנצליח כן להביא את התחושה שאנחנו עושים פה, עובדים פה. עובדים פה אנשים, עם שכר, בלי שכר, זה לא רלוונטי. 24/7 הרבה פעמים. וזהו, זה מה שיש לי להוסיף.

מר שרון אלפסי : נירה.

גב' קרן מ. רינות : אני רק אגיד במשפט אחד, בסדר? אני בגישה שלא להרים ידיים, ולא לוותר. לא להרים ידיים בצורה אחרת, ולא לוותר. וגם לאור השיח שהיה פה, גם להתבונן פנימה, ולבדוק איפה אני יכולה עוד להשתפר. ובעיניי, לא להרים עכשיו יד בעד העלאת התקציב, שזה שוב, זה נעשה בהרגשה מאוד לא טובה, בעיניי זה להרים ידיים. ואני לא במקום הזה. ואני רוצה שליישוב הזה יהיה את כל הצי'אנס שבעולם להצליח. ואנחנו ברצון מאוד טוב, ונוכל לעשות את הדברים.

מר רן מנו : אז תסבירי מה בתקציב שהועבר אלייך, מראה לך שהולך משהו להשתנות?

גב' קרן מ. רינות : מראה לי שיש פה תכניות שהן ארוכות טווח-

מר רן מנו : איפה?

גב' קרן מ. רינות : שהן לא מהיום למחר-

מר רן מנו : איפה?

מר שרון אלפסי : רן, אין דיון. עשינו אותו אתמול. סליחה, רן, רן, אני מנהל את הישיבה הזאת. רן, אני מתנצל-

מר רן מנו : אני שואל שאלה-

מר שרון אלפסי : זה לא הדיון עכשיו.

מר רן מנו : אני שואל שאלה. בוודאי שזה דיון.

מר שרון אלפסי : לא דיון עכשיו. רן, זה לא דיון.

מר רן מנו : זה דיון שבו אנחנו צריכים להחליט על גורל של האנשים פה. אתה לא תשתיק אותנו. אתה לא תשתיק אותנו-

גב' קרן מ. רינות : מה אתה מציע? מה אתה מציע?

מר רן מנו : אני לא מציע כלום.

גב' קרן מ. רינות : תציע.

מר רן מנו : אני, את ההחלטה שלי קיבלתי. אני שואל אותך. כשאת אומרת, אני מוכנה להילחם, תגידי על מה את נלחמת? אולי תשכנעי אותי-

גב' קרן מ. רינות : אני נלחמת על היישוב הזה, שלא תבוא לפה ועדה, ותעלה-

מר רן מנו : מה בתקציב שנשלח אלייך...מה בתקציב שנשלח אלינו, מראה לך שיש עתיד, שיש ראייה קדימה, שיש אופציות לשנות, שיש כסף שנכנס, שלא ניקח בעוד חצי שנה עוד 5,000,000 ₪ הלוואה. מה יש לך-

גב' קרן מ. רינות : מה שיש לי, זה קודם כל מעורבות שלי, וידע שלא היה לי לפני חצי שנה, זה דבר ראשון. דבר שני, אני רואה כן בראייה ארוכת טווח, שהולכים להיות כאן עוד מקורות הכנסה, שאתה מסרב לראות אותם, אבל אני רואה אותם.

מר רן מנו : מתי, מתי?

גב' קרן מ. רינות : גם אם זה יהיה בעוד 4 שנים. יהיו מקורות הכנסה. אנחנו מדברים על ריצה ארוכת טווח, אוקי?

מר רן מנו : טוב.

גב' קרן מ. רינות : אנחנו לא מדברים על מחר בבוקר. כל מועצה-

(מדברים ביחד)

גב' קרן מ. רינות : כל מועצה נבחרת ל-5 שנים, וזה לא במקרה.

מר שרון אלפסי : הלאה. נתתי את ההזדמנות, סליחה. קרן, זהו? נירה.

גב' נירה אטיאס : שמי נירה אטיאס, אני חברת מועצה, וחברת סיעת כולנו

ביחד. אני מחזיקת תיק תרבות וספורט. אני לא אכנס לכל הדברים שכבר נאמרו. אני החלטתי לרוץ ולהיות פה במועצה, לא בשביל עכשיו להרים ידיים, ולעזוב פה את הכל. כי אם כבר אני הייתי עושה, לא הייתי ניגשת בכלל עם הסיעה שלי לרוץ. אנחנו גם לא רצנו כביכול להיות ראש מועצה, רצנו להיות אלו שרצים ביחד עם ראש המועצה, כי חשבנו שאנחנו יכולים לתרום... מהרעיונות שלנו. שנה ו-3 חודשים אנחנו לא עמדנו במקום. אני נמצאת פה יותר מאשר אני בבית שלי, וגם בעבודה שלי. אנחנו נותנים פה את הכל. אנחנו נותנים פה את הכל, וכל מה שאנחנו יכולים לתת ולתרום. וגם אנחנו פה כתושבים, אנחנו עדיין גרים פה. ואנחנו לא עוזבים פה אחרי עליית ארנונה. אנחנו עדיין נמצאים פה, ונגור פה. אנחנו יודעים מה זה אמור לקרות, מה עלול לקרות. אני לא רוצה שעכשיו תהיה פה ועדה קרואה, ויקראו לנו לבוא להתפטר. כי אני לא מעוניינת. אני רוצה להמשיך בתפקיד שלי.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : אריאלה, אז אני מבקש.

מר דורון שרעבי : ערב טוב, חברים. שמי דורון שרעבי, חבר מועצה. בשנה וחצי

האחרונות כולנו פה, כל חברי המליאה עובדים בצורה לדעתי, יוצאת מן הכלל לטובת היישוב. כל אחד פה מהחברים תורם את שלו, ועושה מעל ומעבר. ולדעתי, אנחנו חברי המליאה שיכולים להוות דוגמה להרבה רשויות אחרות, איך מתנהלים כמועצה, ואיך מעבירים הצבעות פה אחד ב-95% מהמקרים. מה שעומד כרגע לפנינו, זו החלטה מאוד, מאוד קשה. זו החלטה של משרד הפנים, זו לא החלטה שלנו. אם זה היה תלוי בנו, לא היינו מעלים ארנונה. משרד הפנים בא ואומר,

צריך להעלות ארנונה, זו עובדה. או שאתם עושים את זה, או שאנחנו עושים את זה. אנחנו עושים את זה, זה משרד הפנים. אם אתם תגידו לא, אנחנו נחליף אתכם באופן מידי. באופן מידי, אף אחד פה מחברי המליאה לא יישאר לכהן. אולי ראש המועצה, לאחר שימוע. אולי כן, אולי לא. יכול להיות שגם הוא, יחליפו גם אותו.

מר אלדר קורן : תילחם ביחד-

מר שרון אלפסי : די, אלדר-

מר אלדר קורן : ...נגדם...בחרנו בו, הוא הנציג שלנו. תילחם איתנו...

מר דורון שרעבי : יפה. אבל זו בסופו של דבר החלטה של משרד הפנים, ולא של התושבים.

גב' אריאלה כדורי : אתם לא מנסים. אין את הניסיון הזה.

מר דורון שרעבי : אני אגיד לך מה ניסינו. קודם כל-

גב' אריאלה כדורי : ...

מר דורון שרעבי : תראי, כל מה שאני אגיד, לא ימצא חן בעיניך. אנחנו מבינים מאיזו פוזיציה את מגיעה לפה.

גב' אריאלה כדורי : ...אנחנו רוצים להיות איתכם. אנחנו התושבים-

מר דורון שרעבי : בסדר. אתם רוצים-

גב' אריאלה כדורי : אנחנו-

מר שרון אלפסי : אריאלה-

מר דורון שרעבי : תוכיחי לנו שאת איתנו.

מר שרון אלפסי : תמשיך.

גב' אריאלה כדורי : תוכיח שאתה איתנו גם.

מר דורון שרעבי : עכשיו אני אוכיח לך שאני איתך. עכשיו אני מוכיח לך שאני איתך. הסיטואציה היא כזאת כרגע, שאם אנחנו מרימים יד נגד העלאת הארנונה, זה אומר שאנחנו לא פה יותר. ואם אנחנו מסתכלים מבחינת האינטרס של הציבור, אך ורק מבחינת האינטרס של הציבור, זו שגיאה גדולה. למה? אני

אספר לכם שלב אחד אחורה. כשקיבלנו את הידיעה, שאמרו לנו שאו הם או אנחנו, אמרתי, קחו. אני לא רוצה להיות פה. למה? כי אני כבר פה שנה וחצי מקדיש יותר מהזמן שלי למקום הזה, למועצה וליישוב, יותר מלעבודה שלי. אני עצמאי, נפגתי בהכנסות כבר למעלה מ-70%. וואלה, אני מפסיד. אבל מצד שני, בעשייה שלי, יש לי סיפוק. וזה מחזיק אותי. אני קצת מסודר כלכלית, אז מבחינתי אני יכול לעבור את התקופה הקשה הזאת. אבל אני כרגע פה מעורב בתכניות הבנייה, אני מעורב פה בתכניות העתיד של היישוב הזה. מה הולך להיות פה בכל שלב. ואם יחליפו אותנו, אני יודע שזה יפגע בנו. עכשיו אתם מדברים על הכנסות. אנחנו פה מהיום הראשון שלנו בתפקיד, מתנהלים מול משרד השיכון כדי ליצור לנו הכנסות. אנחנו ידענו מה המצב של המועצה לפני שהגענו לכאן, אבל לא עד כמה זה חמור, כמו שזה התברר כרגע. בהתחלה חשבנו שההוצאות פה והחובות פה הם יותר נמוכים ממה שהתגלה בהמשך הדרך. ומה שקרה, בכל מקרה, בלי להבין את זה, זה הבנו רק בחודשים האחרונים. בכל מקרה, התחלנו לעבוד כבר בתחילת הדרך מול משרד השיכון, במטרה לקבל הסכם גג. מי שלא יודע מה זה הסכם גג, בשתי מילים. הסכם גג תורם לתשתיות יותר טובות ליישוב, מבני ציבור, חינוך, כל מה שקשור לתשתיות של היישוב, זה יהיה ע"י משרד השיכון. ובמקביל, הם מכניסים כסף למועצה. הרבה מאוד כסף.

מר אלדר קורן : ומה אתה נותן כנגד?

מר שרון אלפסי : אלדר, אני מבקש ממך, די, די, די.

מר דורון שרעבי : אז אני אגיד לך. כל מה שצריך להגיד להם כן, זה להחלטה שאנחנו מחליטים שאנחנו מסכימים ללכת לצעדים של בנייה של אלפי יחידות דיור. אבל ההחלטה הזאת היא לא באה אלינו. היא לא באה לישיבה פה לחברי המליאה, היא באה לחברי המליאה הקודמים. חברי המליאה הקודמים, הרשות הקודמת אמרו, כן, אמרו בסדר, אבל בלי להציב תנאים. עכשיו אנחנו באנו-

דובר : אפשר לעצור את זה.

מר דורון שרעבי : שנייה. אנחנו באנו ואמרנו, אוקי, המועצה הקודמת הסכימה לבנייה של 8,000 יחידות דיור. אפשר לראות את זה בפרוטוקולים, זה מוכח. רק אנחנו צריכים לבוא ולשפר את התכניות ולטייב את התכניות של מה שהחליטו לפנינו. ולהשיג את הכסף שאנחנו רוצים בהסכם גג. איפה הבעיה? שהסכמי גג לא עושים מעבר לקו הירוק, עושים את זה רק, החוק מחייב עד היום רק בתוך הקו הירוק, לא מעבר לקו הירוק. ביום רביעי האחרון היינו בפגישה במשרד הפנים-

מר שרון אלפסי : משרד השיכון. אה, כן, סליחה.

מר דורון שרעבי : אני יודע מה אני אומר.

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן. סליחה.

מר דורון שרעבי : ביום רביעי היינו בישיבה במשרד הפנים. רוב רובנו של חברי המליאה. וצעקנו שם את אותן צעקות שאתם צועקים פה. ואמרנו, בשום פנים ואופן. הציגו לנו את העובדות. ובשורה התחתונה, כמו שהסברתי בהתחלה, זה או הם, או אנחנו. יום חמישי-

מר אלדר קורן : ככה הם אמרו לכם?

מר דורון שרעבי : כן, ככה הם אמרו. ככה, ככה, ככה. כן, כן, ככה.

מר אלדר קורן : למה אף אחד מכם לא עצור בשבילנו?

מר שרון אלפסי : טוב, טוב, אלדר, נו, די. אנחנו כל פעם נכנסים לאותו דיון עכשיו. די, בסדר, אין בעיה. הלאה, רן, קדימה.

מר דורון שרעבי : בקיצור, יום חמישי, יום למחרת, הייתה אמורה להיות לנו פגישה במשרד השיכון, פגישה שבתחילת השבוע היא התבטלה. תבינו, אנחנו מגיעים פה כמעט לכל הישיבות במשרד השיכון, עם המתכננים פה, עם המתכננים בחוץ. אנחנו עשרות שעות מקדישים לתכנונים של היישוב, במטרה לטייב את התכניות. באותו יום חמישי בבוקר אמרו לנו, תגיעו, ערב קודם יותר נכון, בלילה קיבלתי טלפון משרון. אמר לי, דורון, הפגישה מחר בבוקר מתקיימת, אנחנו נוסעים לפגישה. המהנדס, המנכ"ל, ראש המועצה ואני נסענו לפגישה הזאת. הופתענו. אחרי שאנחנו מבקשים מהם עשרות פעמים

הסכם גג, הסכם גג, והם אומרים לנו, כן. וישבנו עם שר השיכון, וישבנו עם הרבה. יש בעיה פוליטית לקבל החלטה כזאת. בישיבה הזאת ביום חמישי אמרו לנו כן. נתנו לנו אישור שיתקיים הסכם גג. וזה אומר-

מר רן מנו : ייתנו לכם אישור שידונו בזה?

מר שרון אלפסי : לא. הסכמה עקרונית לצאת לאישור הסכמי גג.

מר דורון שרעבי : יש אישור להסכם גג.

מר רן מנו : תראה לי את ההסכם הזה.

מר שרון אלפסי : אז אני אומר לך. בגלל זה קיבלנו-

מר רן מנו : אני רוצה לראות את ההסכם הזה...אישור עקרוני שידונו בעניין אחרי שתעבירו את התקציב.

מר שרון אלפסי : אין שום בעיה, בסדר.

מר דורון שרעבי : לא קשור לתקציב.

מר רן מנו : אני ודורון דיברנו על הסכמי גג עוד הרבה לפני הבחירות-

מר ניסים אלקובי : אבל הוא לא קשור לתקציב. למשרד השיכון, רן.

מר רן מנו : לא מקבל הסכמי גג-

מר שרון אלפסי : אין בעיה, אין בעיה.

מר רן מנו : ... הסכמי גג, אני אומר לך שוב. רק ב-2035 תקבל הסכמי גג. אתם מדברים איתי היום, היום על 2026, 2027. אתם מדברים איתי על הכנסות מאזור התעשייה ומהסכמי גג, שאתם לא תראו את זה בעוד 10 שנים. אז חברים, אני לא מצליח להבין-

מר שרון אלפסי : אין שום בעיה. התפקיד שלי זה להוכיח אחרת. מעולה, מעולה. רן, תקבל את הזכות שלך עוד הפעם. הלאה, תמשיך. חברה, די.

מר דורון שרעבי : אני אפשרתי לך-

מר רן מנו : אתה יודע, אנחנו פה-

מר שרון אלפסי : זה בסדר, רן.

מר דורון שרעבי : אתה רואה שאני לא כועס. אני לא כועס, כמו שאתה כועס עליי כשאני מתפרץ לדברך. אבל אני בא ואומר, חברים, טיפה אחרי טיפה הגענו למטרה. קיבלנו אישור. אתה יכול להגיד לא, אתה יכול לזלזל, אתה יכול זה לא יקרה. הכל טוב ויפה, אני מכבד אותך, ומכבד את הדעה שלך, ויכול להיות שגם יקרה מה שאתה אומר. אבל נכון לנקודת הזמן הזאת, שאנחנו עברנו איתם כבר עשרות פגישות, ובשלב הזה ביום חמישי באו ואמרו לנו, אנחנו מאפשרים לכם, יהיה אישור. ואני שאלתי, והקשיתי, ואמרתי להם, חבר'ה, אנחנו מעבר לקו. אל תגידו לי אח"כ אתם מעבר לקו. ואל תספרו לי סיפורים פוליטיים שבעקבות מהלך פוליטי לא תקבלו הסכם גג. אהרון ישראל, מנהל המחוז הבטיח, אמר 3 פעמים באותה פגישה, חזרתי והקשיתי והוא חזר-

מר שרון אלפסי : לא, אל תאמין.

מר דורון שרעבי : ייצא סיכום פגישה.

מר שרון אלפסי : אף אחד לא בונה על זה תקציב. אף אחד לא בונה על זה תקציב.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : תודה רבה.

מר דורון שרעבי : פסימיים פה, אני מבין אתכם, סבבה, הכל טוב. אני בא ואומר כזה דבר. חברים, התפקיד שלנו בסופו של דבר לייצג את התושבים, את רוב הדעות של התושבים-

גב' אריאלה כדורי : אבל אתם לא מייצגים.

מר שרון אלפסי : די, נו, די-

מר דורון שרעבי : אני לא מייצג אותך, כי את היית נגדנו כבר עוד לפני-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : טוב, חבר'ה, רן, אני אסגור את הפגישה הזאת. די, די.

מר דורון שרעבי : אני בא ואומר כזה דבר. חברים, האחריות שלנו היא אחריות המשכית. כלומר, אם אנחנו רוצים שבסופו של דבר נוכל

לטייב את התכנית, אם אנחנו רוצים בסופו של תהליך, בסוף הקדנציה הזאת להביא את המצב של המועצה הזאת למצב מאוזן, אנחנו חייבים להמשיך לעבוד בדרך שעבדנו בה עד היום. זה אומר שבסופו של דבר, אני כמעט בטוח שאנחנו נקבל הסכם גג, וזה ישפר את המצב הכלכלי של המועצה, זה ישפר את התשתיות של המועצה באופן ניכר. וזה חייב שאנחנו נהיה בתהליך הזה. זה חייב שאנחנו נהיה בתהליך הזה כדי לטייב את כל התכניות בעתיד. ואני חייב גם לומר פה, לפרגן גם למאור, שהיה שותף לחלק הגדול מהפגישות. ולנירה, שעושה עבודה מצוינת בתרבות. וגם בתקופה הזאת שאין לנו כרגע רכזת תרבות, אז היא לוקחת על עצמה, ועובדת שעות נוספות. וכל אחד פה, כל אחד, וגם דנה, שהיא בכלל כאילו במירכאות קוראת לעצמה באופוזיציה, רוב הזמן שלה היא מקדישה פה לחינוך, ולחינוך הבלתי פורמלי, ועושה מעשים מעל ומעבר. אז מה אנחנו אומרים? אנחנו אומרים, אוקי, אנחנו נלך הביתה, ויבואו לפי 2 אחרים, יעבירו פה את הארנונה כמו שהם מתכננים, ואלו יהיו הנציגים שלכם. אנחנו תלכו לבכות להם על הכביש. תבינו, הסיפור הזה עם הכביש, אנחנו נלחמים כבר מתחילת הדרך שהכביש העוקף יהיה 465. וזו התקווה שלי, וזו התקווה שלי שזה יקרה עד סוף הקדנציה שלנו. ואנחנו עובדים על זה במקביל. אנחנו לא מבטיחים לכם הבטחות שזה מה שיקרה. אבל אנחנו עושים הכל כדי שזה יקרה. ו-465 בסופו של דבר יהפוך להיות הכביש העוקף, הכביש הזה שאתם, שקרוב לכם לבית, אנחנו נעשה הכל שזה יהיה הכביש הפנימי שלו, של בית אריה. זה לא יהיה כביש חיצוני. והכביש המחבר בין בית אריה לעופרים היום, שזה 4467, יהפוך להיות כביש פנימי של היישוב. על זה אנחנו עובדים. זה חלק מהעבודה. זה חלק מהתכניות, וחלק מטיוב התכניות. אז כדי שזה יקרה, אתם צריכים אותנו פה במועצה. ויש לזה מחיר. אנחנו לא רוצים להעלות ארנונה. מה אתה חושב שזה. אני רב עם אישתי על הסיפור הזה. אני בעצמי היא שמעה ממני לאורך כל השבוע שאני מתנגד לסיפור הזה. אני אמרתי באופן מפורש שאני אהיה נגד. אבל יש לי אחריות ציבורית. יש לי אחריות ציבורית. ואם החברים שלי פה

בקואליציה, כל אחד מהם בא ואומר, אנחנו מוכנים לעמוד מול הציבור גם כשיש החלטות קשות, אני לא אשאיר אותם לבד, ואני לא אאפשר מצב שהם יצביעו, וכאילו הם יהיו החברה הרעים. לא, אנחנו באים, עושים את העבודה ביחד. אנחנו עושים את העבודה ביחד. לתושבים. נכון, אני נאמן לתושבים. ומי שנאמן-

ולא משנה מה הם מחליטים-

מר רן מנו :

מי שנאמן לתושבים, צריך להצביע היום בעד. כי אנחנו מייצגים את התושבים, כי אנחנו עושים למען התושבים. ואנחנו עובדים פה קשה מאוד למען התושבים. אם היינו מליאה שרבה בינה לבין עצמה, מעבירה החלטות על פעולות שוטפות. אם היינו רבים בינינו, כמו שבהרבה רשויות אחרות, אז הייתי אומר, וואלה, בוא נלך הביתה, זה לא מתאים. אבל פה כולם עושים עבודה נהדרת. ואנחנו חייבים לקבל החלטות קשות, ואתם צריכים לתמוך בנו. אנחנו מבינים את המצוקה שלכם, אנחנו מבינים את הבעיה. המצוקה שלכם, זו המצוקה שלנו. זו אותה מצוקה. אבל אתם צריכים להבין אותנו, ואתם צריכים לתמוך בנו. כי זו שעה קשה שלנו. אתם באים ואומרים, תתחשבו בנו, זה לא נורמלי להעלות פה 30%. זה נכון, זה 30%, 35%, זה נכון מה שאתם אומרים. אבל אנחנו נעשה הכל שב-2027 לא נעלה את ה-15% הנוספים. נעשה הכל. אנחנו ב-2026 אנחנו נצטרך לעלות, נעלה, אין מה לעשות. אבל עד 2027, עם הסכמי גג בע"ה, או תכנית שיש לנו פה עם המים להעביר את זה לאיגוד המים, ונקבל עוד 6,500,000 ש"ח, וכל ההוצאות. משק המים הוא בחובה. כל שנה אנחנו גומרים בערך ב-2,000,000 ש"ח מינוס, רק על משק המים. ואם זה בחצי השנה הקרובה יעבור לאגודת המים, והם מתחייבים לטפל במים, וההוצאות לא יהיו ע"ח התושבים. ובנוסף לזה גם ייתנו לנו מענק של בין 6,000,000 ש"ח ל-6,500,000 ש"ח. הדברים האלה זה פעולות. אנחנו עושים, אנחנו עובדים למען הדברים האלה-

דורון, אתה אומר דברים לא נכונים, וזה מרגיז אותי, סליחה-

מר רן מנו :

מר דורון שרעבי : אני אומר דברים נכונים.

מר רן מנו : סליחה, זה מרגיז אותי. אתה אומר דברים לא נכונים -

מר דורון שרעבי : אז תתעצבן.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : אני מבקש, סיימת, דורון?

מר דורון שרעבי : לא. אני מבקש מדנה, ואני מבקש מלימור, ואני מבקש מכס, התושבים, תאפשר לנו ותתמכו בנו כשאנחנו מצביעים בעד ההחלטה הקשה הזאת. ותתנו לנו גב, ואנחנו נעשה הכי כדי להוכיח שאנחנו ראויים למשימה הזאת. תודה.

מר שרון אלפסי : דנה.

גב' דנה מורי :

אני לא במיטבי היום. אני חייבת להגיד ש-1, אני חושבת שהנוכחות פה של התושבים היא חשובה ביותר. אני לפחות מקפידה לפרסם תמיד את הימים של ישיבות המליאה. אני חושבת שזה אתם מגיעים לפה, זה חשוב, גם 1, כי אנחנו יכולים לשמוע אתכם. וגם כי אתם שומעים אותנו. אתם חלק, אתם רואים על מה אנחנו מדברים, אתם רואים איך הדיונים מתנהלים. אני חושבת שזה חשוב ביותר. וגם אני, לפני שהייתי חברת מועצה, אז גם הייתי מגיעה לישיבות, הייתי יושבת באתר המועצה וקוראת פרוטוקולים, וכל מיני דברים כאלה. ולכן אני חושבת שזה מאוד, מאוד חשוב. שמעתי באמת את הדברים שלכם. אני גם מסכימה עם לא מעט מהדברים שנאמרו פה. אני כן באמת רוצה להגיד תודה לחבריי פה, כל מי שנמצא פה בשולחן, כי באמת אני יכולה להגיד לכם שאני בטוחה במיליון אחוז, שכל אחד שיושב פה, המטרה שלו זה התושבים. ולא משנה אם אנחנו חושבים על אותם דברים, או מסכימים על הכל. ולפעמים אנחנו גם לא מסכימים, וזה בסדר. אבל אני יודעת שכל אחד מהאנשים שנמצא פה, קרן, מאור, נירה, לימור, דורון, שרון, באמת אכפת לכם מהתושבים. כמו שאמרתי קודם, אני לא אחזור על עצמי. זה באמת מצב של lose, lose situation, לצערנו. כל אחת מההחלטות פה, ולא משנה, גם מי שמצביע נגד, וגם מי שמצביע בעד, זה אחרי הרבה מאוד חשיבה. אני קצת פחות אופטימית מחבריי פה, אני חייבת לומר. ולכן בחרתי להצביע

כמו שאני מצביע בהמשך. אני מאוד מקווה שאני טועה. וזהו. ותודה לכם, שגם לכם אכפת מהישוב, ושבתם היום להשמיע את הקול שלכם.

תודה, תודה רבה. כן, רן. **מר שרון אלפסי:**

טוב, אז אני מצביע נגד, כמובן. אני מצביע נגד, כי אני כשאני מסתכל על הדברים, במיוחד על מה שאמר דורון כרגע, אני לא אופטימי. אנחנו מדברים על עלייה של 15%, עוד לפני הטייס האוטומטי. ועדיין ב-2026 עוד 15% ב-2027. אמר שרון קודם, את 2027 אנחנו לא נעלה אם נביא הכנסות, אבל אני לא רואה שום הכנסות שיכולות להגיע בתוך שנה מהיום. ולכן יש ודאות של 100%, 3000%, שהארנונה תעלה ב-30%. ואני אומר שוב, זה עוד לפני...אנחנו לדעתי נגיע גם ל-40%. זו הדעה שלי. אומר דורון, יגיעו לנו כספים מאזור התעשייה ומהסכמי הגג. אז בוא נדבר על אזור התעשייה. אזור התעשייה, כפי שאמרתי קודם, נכנס רק להפקדה. עוד אפילו לא הוגשו ההתנגדויות. מי שמבין משפטים פה, ויש פה יועמ"ש, יגיד לכם שכשנכנסים להתנגדויות, ויהיו פה המון, המון התנגדויות מכפרים ערבים סביבנו. לא יעזבו אותנו בשקט. זה ילך לבית המשפט, ושם אנחנו נבלה 3, 4, 5 עד 6 שנים. ואולי כשנגמור את הכל, אז יתחילו התכניות. ואני אומר שוב, בראיית העולם שלי, אנחנו לא נראה כסף מאזור התעשייה לפני-

כרגע יש התנגדות אחת, רק להשכלה, בסדר? זה נגמר ב-7. אבל סביר להניח. **מר שרון אלפסי:**

יהיו עוד. גם דרך אגב, זה בכלל לא משנה אם זו התנגדות אחת או 3, או 4. **מר רן מנו:**

נכון מאוד, אתה צודק לגמרי. **מר שרון אלפסי:**

הכל בסדר, אתה יכול לחשוש. אני לא שואל אם אתה חושש. תראו, מה בסוף. אני חושב שבסוף יאשרו את זה. השאלה כמה זמן ייקח- **מר רן מנו:**

מר שרון אלפסי : רן, אם היית מעורב בתכניות, היית יודע שהתכניות, נתנו שם מענה לכל מה שאתה כרגע מדבר עליו, ולכן אני מסכים. אני מסכים שיכול להיות שיהיו התנגדויות, אבל לא בטוח שאין לנו פתרון.

מר רן מנו : שרון, תן לי רגע לסיים.

מר שרון אלפסי : תמשיך.

מר רן מנו : אני לא הייתי איתך בקואליציה-

מר שרון אלפסי : הכל בסדר.

מר רן מנו : ולא הייתי איתך בהנהלה. בהנהלה, דנתם כל מיני דברים שלא שיתפתם אותנו-

מר שרון אלפסי : דנים, דנים עדיין.

מר רן מנו :

שנייה. אני בחרתי, אנחנו בחרנו לא להיכנס לקואליציה, כי רצינו לשמור על העצמאות שלנו. היו בינינו מו"מים, אתה זוכר אותם. היינו לאורך כל הדרך, אני חושב שבשנה וחצי האחרונות כולם אמרו את זה. אנחנו היינו, איך אמר מאור, כתב את זה בפייסבוק. רן מנו תמך ביותר הצעות ממני. ככה כתבת. כלומר, כשחשבתי שזה נכון לתמוך בדך ולעזור לך, תמכתי בדך ועזרתי לך, ועשיתי הכל בשביל שהישוב הזה יצליח, וזרקתי את האגו הצידה, כמי שהתמודד מולך והפסיד מולך. ואני מודה, הפסדתי מולך. כולם שיידעו, הפסדתי. ותמכתי בדך לאורך כל הדרך. ואמרתי לך בפנים, ולא משנים אם לפני או אחרי הבחירות. אמרתי לך, שרון, תלך כמו שצריך, אני איתך באש ובמים-

מר שרון אלפסי : אמת, אמת.

מר רן מנו : אמרתי, ועשיתי את מה שאמרתי.

מר שרון אלפסי : הדילמה שלך היא לא שם הייתה-

מר רן מנו : לכן אתה גם היום צריך לדעת, שכשאני מתנגד למהו ואומר את דעתי-

מר שרון אלפסי: א', אני לא מבקר אותך על זה, רן, לרגע אפילו לא. אגב, זה מאוד, מאוד לגיטימי.

מר רן מנו: יש פה עוד אנשים. הם צריכים להבין שרן מנו לא מטרלל אותך.

מר שרון אלפסי: אין בעיה. לא חשבתי לרגע. מעולם לא אמרתי.

מר רן מנו: עכשיו, בראיית העולם שלי, אני לא רואה אילו הכנסות יש לנו לא ב-2026 ולא ב-2027, גם לא ב-2027, וגם לא ב-2029. ואתה יודע מה, אני יכול להמשיך עד 2035. המשמעות היא שבעצם, אנחנו בלי הכנסות נוספות, אנחנו נכנסים לגירעון, על גירעון, על גירעון, על הלוואות, על הלוואות, על הלוואות, על ריבית, דריבית, דריבית, שאנחנו כל היום נחפש איך אנחנו מוצאים עוד שקל, או עוד שניים בשביל לשלם את החיובים האלה. ואני לא רואה איך אנחנו יוצאים מזה. אנחנו היום, ודרך אגב, בוא נלך למשרד הפנים. שרון לא אשם בחוב הזה. שאף אחד לא יתבלבל, בסדר? מי שאשם בחוב הזה, זה השניים שבאו הראשונים, בקדנציה לא של יהודה, עוד לפני זה, שבאו ועשו פה טרלול גדול. ואח"כ בא יהודה עם השניים האחרים, ועשו פה טרלול עוד יותר גדול. ושרון קיבל את הבור גדול. גדול, בסדר? אבל הוא נבחר לראש המועצה. וראש המועצה צריך למצוא את הפתרונות איך הוא מביא אותנו לאיזון תקציבי. אבל לא רק איזון תקציבי. כי המשפט איזון תקציבי אומר-

מר שרון אלפסי: ...איזון תקציבי, בסדר? בסוף 2023.

מר רן מנו: לא, כדי שאנשים יבינו-

מר שרון אלפסי: אז אני לא מדבר על פיקציה. אני לא סתם חשפתי את מה שחשפנו, כדי לא לייצר פה פיקציה.

מר רן מנו: לא, שרון, חס וחלילה, זה לא מה שאמרתי.

מר שרון אלפסי: בסדר.

מר רן מנו: זה לא מה שאמרתי. אבל יש אנשים שהם לא מתעסקים בדו"חות, הם לא מבינים בדו"חות. ואתה צריך להסביר להם מה זה איזון תקציבי. איזון תקציבי זה בין ההוצאות להכנסות-

מר שרון אלפסי : השתדלתי מאוד היום. היא אמרה שזה לא מובן, אני אחדד את זה יותר, ואני אעשה את זה יותר ברור.

מר רן מנו : וגם משרד הפנים, כשהוא רואה מועצה כמו שלנו, שאין לה הכנסות, לפעמים הוא מרשה לך גירעון כזה או אחר, כמו למשל...הוא אומר לך, תראה ב-3 השנים הקרובות איך אתה מצמצם אותן. הכל בסדר. אנחנו יישוב בלי הכנסות. אבל אנחנו לא רק יש לנו גירעון תקציבי, יש לנו גירעון שוטף. יש לנו גירעון תקציבי, יש לנו חובות בתוך הקרנות, יש לנו חובות לספקים של 10,000,000 ₪, 4,000,000 ₪ ו-6,000,000 ₪. יש לנו הלוואות של 20,000,000 ₪, פחות או יותר. אני לא רוצה לגעת במדויק, זה כל הזמן משתנה. ולא מזמן אישרנו 5,000,000 ₪. זאת אומרת-

מר שרון אלפסי : לא משנה. הלאה, בסדר, לא אישרנו. לא, לא, אישרנו אשראי, לא אישרנו-

מר רן מנו : אשראי של 5,000,000 ₪.

מר שרון אלפסי : לא משנה. לא, לא, 3,000,000 ₪.

מר רן מנו : של 5,000,000 ₪.

מר שרון אלפסי : 3,000,000 ₪. לא משנה, נו רן, תמשיך. תגיד לי מה הפתרון שלך עכשיו. מה אתה מציע, בוא נלך על זה.

מר רן מנו : אמר דורון, ואני-

מר שרון אלפסי : אתה מציע שאני אפסיק לעבוד קשה? אתה מציע שאני אפסיק לעבוד קשה כדי לנסות לייצר פה תקווה?

מר רן מנו : לא, רגע, רגע-

מר שרון אלפסי : אז תגיד לי מה אתה מציע.

מר רן מנו : אני חייב להסכים עם דורון. כולם, כל מי שאומר פה, האופציות הן רעות. כל אופציה היא רעה, בסדר? ואני צריך היום, כשאני יושב פה, אני לא מעניין אותי הקואליציה, וגם לא מעניין אותי חברי המועצה. אותי מעניינים התושבים. התושבים שלחו אותי לפה, ואני צריך לבדוק מה ההחלטה הכי פחות גרועה שיש-

מר שרון אלפסי : יפה. זה מה שאני רוצה לעשות.

מר רן מנו :

אז עכשיו, כשאני לא רואה שום הכנסות, ואני רואה שאנחנו נבוא לציבור ב-2027, עוד פעם עם 15%, שזה 20%. ואנחנו אם לא ניפול עכשיו, ניפול בעוד שנה. ולכן אני שואל את עצמי, האם לשם אני הולך. ואני לא רוצה ללכת, אני לא רוצה למשוך עוד, ועוד, ועוד, ולהגיע למצב שבעוד שנה-

מר שרון אלפסי : מה הפתרון.

מר רן מנו :

אני לא עוזב כלום. אני מדבר רק על זה שיפטרו אותנו. אני מבין מה את אומרת, יוכי. אבל אנחנו, אלה שפה לא יכולים לעזוב. הם לא יכולים לעזוב, כי אנחנו לא יכולים, לנו אין יכולת להביא כספים מהאדמה. ודרך אגב-

מר דורון שרעבי : בזה אני לא מסכים איתך.

מר רן מנו :

דורון, דרך אגב, אם אתה רוצה לדבר על הסכמי הגג. דרך אגב, כשאתה אומר, לקחנו לנו זמן. ב-2024 הבנו איפה אנחנו עומדים. אז אני מזכיר לך, שכשנכנסנו אמרתי את זה קודם. אני אמרתי לכם שיש פה מעל 40,000,000 ₪ חובות. אמרתי או לא אמרתי?

מר דורון שרעבי : מה זה אמרתי? אתה המצאת מספר-

מר רן מנו :

אני לא המצאתי שום מספר.

מר דורון שרעבי :

שאין לו שום בסיס.

מר רן מנו :

אני לא המצאתי מספר. אני נתתי לכם אותו במדויק. אני נתתי לכם אותו מדויק. אני גם אמרתי לכם איפה בכל מקום. כתבתי.

מר מאור הרוש : על מה אתה מדבר?

מר רן מנו :

כשממש הוא התחיל בישיבות הראשונות. נתתי את המספר-

מר מאור הרוש : מה היה המספר, 40,000,000 ₪?

מר רן מנו :

מעל 40,000,000 ₪, אמרתי. לא אמרתי 40,000,000 ₪, אמרתי-

מר דורון שרעבי : אני לא זוכר שאמרת כזה דבר.

מר רן מנו : בוודאי שאמרת. בוודאי שאמרת. אבל אתה יכול לשאול את שרון. שרון.

מר מאור הרוש : אבל הוא גם לא היה הרי. כשנכנסנו, הוא לא היה-

מר רן מנו : הוא היה 40,000,000 ₪, הוא היה 40,000,000 ₪. עכשיו, אני אומר דבר נוסף. הסכמי גג-

מר דורון שרעבי : גם עכשיו הוא לא 40,000,000 ₪, דרך אגב.

מר רן מנו : עכשיו הוא 47,000,000 ₪.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : אנחנו ישבנו פה...ואני הראיתי לכם מול...את הסכומים. אז עכשיו אתם יכולים להגיד מה שאתם רוצים, אבל אלה המספרים. זה הכל. והמספרים הם לא 47,000,000 ₪, הם 42,000,000 ₪. עכשיו, אתה מדבר איתנו על הסכמי גג. ואני רוצה להזכיר לך ככה כמה דברים. הדבר הראשון, שהסכמי גג ביו"ש מעולם לא היה קיים. הדבר השני-

מר דורון שרעבי : אבל את זה אני אמרת. ולמרות זאת, נותנים לנו.

מר רן מנו : אתה חולם. מה שנקרא, אתה חולם.

מר דורון שרעבי : תשמע-

מר רן מנו : רגע, תן לי אבל, תן לי לסיים. אם יתנו לך הסכמי גג, יתנו לכל יו"ש. אני מניח שאתה מבין שיש שם הרבה יותר אריות ממך-

מר דורון שרעבי : ואת כל זה אתה עושה בגלל מנה הפלאפל שאתה הולך להפסיד.

מר רן מנו : התערבנו? עכשיו, כשיתנו לך, ואם יתנו לך הסכמי גג, הדרישות שיבואו במקביל, זה שתעשה בנייה נוספת. לא יתנו לך את הסכמי הגג ככה על מה שהיה בעבר-

מר דורון שרעבי : אתה טועה. על סמך התכניות שבתכנון כרגע.

מר רן מנו : בתכנון כרגע, זאת אומרת-

מר דורון שרעבי : כרגע יש מקסימום 7,000 יחידות דיור. אתה אומר לי כמה?

מר רן מנו: 12,000 יחידות מתוך-

מר שרון אלפסי: טוב, הגעתם-

מר דורון שרעבי: אתה ממציא סכומים.

מר רן מנו: אני לא ממציא סכומים.

מר דורון שרעבי: כן, אתה ממציא.

מר שרון אלפסי: רן, אני עוד לא שמעתי אותך. יצאתי ל-2 דק', אבל אני אומר לך, סליחה, מה שאני אומר לך-

(מדברים ביחד)

מר רן מנו: אני היום לא יודע להגיד האם נכון להמשיך כפי שהדבר הזה ממשיך היום...אני לא יודע אם נכון להמשיך למשוך את הגבייה הזאת עוד שנה ועוד שנתיים, או היום לסגור את הסיפור הזה באיזושהי החלטה. אני לא יודע. גם יכול להיות שמשרד הפנים יבוא ויגיד...ששרון מנהל...ויכול להיות שהוא יגיד שהוא מחבר אותך...הכל יכול להיות, אני לא יודע. אני לא רואה איך אתם עם כל התכניות האלה-

מר דורון שרעבי: איך תראה, לא היית איתנו בפגישות, איך תראה?

מר שרון אלפסי: שנייה, די. תודה. רן, א'-

מר רן מנו: קודם כל, כשאתה קובע פגישה עפ"י היומן שלך, ולא בודק איתי, וממתין ליומן שלי-

מר שרון אלפסי: טוב, די, מאור. רן, הכל בסדר-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי: קודם כל, כל אחד יצביע כראות עיניו. תכף מאור, אני אתן לך שנייה אחת. אני שמח שאני מוביל היום את המערכת, ואני לא מתכוון לוותר לרגע, לא מתכוון לוותר לרגע, ואני שמח שהיום אני נמצא כרגע בנקודת הזמן הזאת. ובא להגיד עם הרבה מאוד חזון, אנשים פה עובדים מאוד קשה. נכון, אני הרבה יותר אופטימי ממך. ולצערי הרב, אין פה שום דבר חוץ מפסימיות שאתה מייצר פה כרגע. וחובת ההוכחה שלי בתום

3.5 השנים הנוספות שנתרו לי, להציג פה תוצאות. נתתי לך לדבר-

מר רן מנו : המנהלים הראשיים-

מר שרון אלפסי : רן, נתתי לך לדבר, תודה רבה.

מר רן מנו : רק לא התושבים.

מר שרון אלפסי : הכל בסדר, הכל בסדר, מצוין. ולכן, כרגע, כמו שאמרתי בהתחלה, ומאור, אני שנייה נותן לך לדבר. האחריות שלי לבוא ולהוכיח. אני לוקח אחריות על כל מה שנעשה מסוף מרץ עד היום, ועד סוף הקדנציה הזאת. אני לוקח אחריות על הכל. ואני מאוד מקווה שאני לא אצליח לאכזב אף אחד. שאני אבוא ואוכיח לאורך כל הדרך שהישוב הזה בדרך למקום הנכון שהוא אמור להיות, ולאיפה שאנחנו רוצים להוביל אותו. יש פה תהליכים מאוד, מאוד טובים שקורים. הם יקרו אולי טיפה יותר לאט, אולי חלק יקרו מהר יותר. אבל אני רואה באמת הרבה תקווה למה שהולך להיות פה. יש לנו כמה שנים לעבור, והן קשות מאוד, הן מאוד, מאוד יאתגרו את כולנו, אבל אנחנו נצטרך להיות שם עם כל הפסימיות והכל, להיות שם ביחד. אני עדיין מעדיף שאנחנו נוביל את המערכת הזאת תחת כל משרדי הממשלה. ולא אף נציג אחר ממשרד הפנים שיבוא מירושלים, מאילת, או מכל מקום אחר, ובסוף יגיד לי, אני מקבל את ההחלטות פה, כי זה מה שהיה פעמיים, ולצערי, זה לא הביאו אותנו למקומות כל כך טובים. גם אם היום אתה מייצר פה איזו פסימיות, שאני חושב שאנחנו במקום אחר לגמרי. ואני אישית פניתי אליך אלף פעם, ואמרתי לך, רן, אני רוצה שתהיה חלק מהתהליכים האלה בהובלה, בגלל הידע המשפטי שלך, בגלל היכולות שלך, בגלל ההכרה שלך של היישוב, ובחרת לצערי הרב-

מר רן מנו : אני אחתום איתך על הסכם-

מר שרון אלפסי : אל תחתום איתי על כלום. בינתיים אתה מקבל פה את אותן זכויות כמו כל הקואליציה פה.

מר רן מנו : אני בא ואומר-

מר שרון אלפסי : אתה מקבל בדיוק כמו כל הקואליציה מקבלת, כמו כל הקואליציה. ולך יש את הפריווילגיה לבחור מה שאתה רוצה. מאור, סליחה, תודה רבה. מאור, סליחה.

מר מאור הרוש : טוב, אני אעשה את זה מונולוג... כי אתה תרצה להיכנס איתי לדיאלוג, אבל אני אעשה את זה מונולוג-

מר רן מנו : אני לא רוצה להיכנס איתך לדיאלוג.

מר שרון אלפסי : הלאה, בסדר גמור, תודה. אחרי מאור אגב, אני מעלה את הכל להצבעה, ואנחנו מתקדמים.

מר מאור הרוש : בסוף הבעיה שלי בהסתכלות הזאת, זה שאתה מייצר איזה מצג שווא לאנשים, שאם אנחנו נצביע כולנו נגד, משרד הפנים יעשה את זה לעילא ולעילא, ויוביל אותנו לעולמות גבוהים-

מר רן מנו : איפה ראית שאמרתי דבר כזה?

מר מאור הרוש : כי אמרת בשלב, אני מעדיף שכבר הם יהיו פה, או שבמטה בנימין, אבל בסדר. ההבדל הגדול הוא, שלא נכחת בישיבה הזאת. לא נכחת בה... במשרד הפנים היה גם שלב ששרון אמר, יאללה, קומו, הולכים. אבל בסוף הם התעכבו על דברים קטנים אמנם. קשה לתושבים להבין את זה, כי המספר אסטרונומי, ואני מבין את זה. קשה לי מאוד בזה. אבל 10% שאתה חוסך השנה הזאת, זה 500,000 ₪ לשנה הנוכחית, 480,000 ₪. ו-5% שאתה מוריד משנה הבאה, זה עוד 1,000,000 ₪ שאתה מוריד בשנת הכספים הבאה-

מר רן מנו : אבל זה לא מה שהיה. זה לא מה שהיה. היה 10% ב-2026, 10% ב-2027-

מר שרון אלפסי : לא, לא. אתה לא היית-

מר רן מנו : אתה מטעה את הציבור, לא נכון, ביטלתם את ה-5% האלה-

מר שרון אלפסי : בגלל זה, אתה לא היית בישיבה. רן, אז אני אחדד. אני אדייק לך את זה.

מר דורון שרעבי : בוא אני אראה לך. 10% השנה, 10% עוד שנה, וגם בשנה... אז התכנית של משרד הפנים.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : אתה טועה ומטעה. ולכן אני אדייק אותך, בסדר? משרד הפנים רצה להעלות ב-10% בחלק מתכנית ההתייעלות בשנה הזאת.

מר מאור הרוש : מספטמבר.

מר שרון אלפסי : מספטמבר.

מר מאור הרוש : עד דצמבר.

מר שרון אלפסי : רגע, מאור, אני אדבר שנייה. רן, אני מחדד, כי אתה לא היית בפגישה, ואני אדייק אותך, בסדר? רצה שנעלה 10% ב-2025. ה-10% שמוסיפים ב-2025, ב-31.12 נמחק, ונכנס לבסיס התקציב ב-2026. ואז אנחנו מוסיפים עוד 10% על ה-10%-

מר רן מנו : אז זה מה שאמרתי, מה פה לא נכון?

מר שרון אלפסי : עוד 10%. סה"כ, ולכן תקשיב למה שהוא אמר לך-

מר רן מנו : ...ל-2026, ו-15% ל-2027.

מר שרון אלפסי : אבל תקשיב למה שהוא אומר לך. ואז-

מר מאור הרוש : אתה לא מקשיב.

מר שרון אלפסי : אתה לא מקשיב, זה לא אותו מספר. זה לא אותו מספר.

מר מאור הרוש : אבל לא בטוח שנגיע ל-30%-

מר שרון אלפסי : 15%. 15%.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : מאור, הלאה.

מר מאור הרוש : בקיצור, אז אני לא מוכן לקחת סיכון בשביל התושבים, בשביל כולם. אולי כאלה יסכימו איתי, אולי לא. פחות יותר, פחות כן. אני לא מוכן לקחת סיכון שמשדד הפנים ייקח 10%, פלוס 10%, פלוס 10%, בלי לשאול אותנו. ואני חושב שזה להצביע היום נגד הדבר הזה, ולהיראות האביר על הסוס הלבן, הקהילתי, הפופוליסטי-

(מדברים ביחד)

מר רן מנו :

הכל בסדר, דבר, הכל בסדר.

מר מאור הרוש :

תודה. אני אומר, האקט הפופוליסטי שלו, לא להרים ארנונה, ולהגיד, זה מבחינתי אני לא רוצה להעמיס, אני לא יכול להוסיף את זה על התושבים, אני לא מאמין במליאה הזאת, שתמשיך לעשות שנה הבאה משהו. בסדר, יכולים להצביע-

מר רן מנו :

זה מה שאמרתי?

מר מאור הרוש :

אתה אמרת.

מר שרון אלפסי :

אמרת שתפרקו את המקום. אמרת, תתפרקו היום. אין מה למשוך את זה.

מר מאור הרוש :

אני אגיד את דעתי-

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק :

...ואני גם התכתבתי אח"כ עם גאולה. והם אמרו בפירוש, אם יהיו אלטרנטיבות...הבעיה היא שמחר זה 30 לחודש, כשאנחנו יושבים היום ב-29, ואז מחר צריך להגיש את זה. זאת הבעיה.

(מדברים ביחד)

גב' קרן מ. רינות :

אני אמרתי את זה, ואני אגיד את זה שוב. אם אתה רוצה...שהחלטה שלי היא החלטה פופוליסטית-

מר מאור הרוש :

לא, שלך לא.

מר רן מנו :

אה, שלי?

מר מאור הרוש :

אני יודע מה ההחלטה שלה.

גב' קרן מ. רינות :

הכל בסדר. זו החלטה קשה, לא משנה לאיזה כיוון אנחנו מקבלים אותה. זאת החלטה שהיא קשה. להגיד לך שאני שלמה עם ההחלטה שלי? לא. לא שלמה.

מר רן מנו :

...שהעלית לפני חודשיים, זה היה פופוליסטי. ואז אתה רצת להגיד להם, לכו לדבר עם האופוזיציה.

מר מאור הרוש :

לא, לא, לא, לא. תקרא טוב. תדייק בדברים שלך. חברי המליאה, לא אופוזיציה.

מר רן מנו: תגיד לי, 10%, 10% ו-10% זה לא 30%?

מר שרון אלפסי: טוב, הלאה, מאור, תמשיך.

מר רן מנו: לא הבנתי.

מר מאור הרוש: סיימתי.

מר שרון אלפסי: סליחה, ניסים.

1. עדכון תקציב 2025 ותכנית ההתייעלות.

מר ניסים אלקובי: טוב, רבותי, אנחנו חוזרים לסדר היום. יש בו את השינויים ואת העדכון, כן.

גב' דנה מורי: לא שלחתם לנו. לא קיבלנו.

מר שרון אלפסי: הורדנו אותו אגב, הוא ירד.

גב' דנה מורי: מה?

מר שרון אלפסי: התקציב ירד. תכף הוא יעלה.

גב' דנה מורי: אני לא קיבלתי. מבחינתי-

מר שרון אלפסי: בסדר גמור.

מר מאור הרוש: בנוהל הוא משרד הפנים, זה היה התקציב.

מר דורון שרעבי: מה לא קיבלת, דנה?

מר שרון אלפסי: דנה, הכל בסדר.

מר דורון שרעבי: ב-16.9 זה נשלח.

מר ניסים אלקובי: ב-19.6.

גב' דנה מורי: לא היו שינויים? זה מה שהיינו במשרד הפנים?

מר ניסים אלקובי: כן. רבותי, הצבעה. בבקשה, אדוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי: טוב, אנחנו מעלים סעיף ראשון. עדכון-

מר ניסים אלקובי: תקציב 2025.

מר שרון אלפסי : עדכון תקציב 2025, ותכנית ההתייעלות. מי בעד? 5 בעד, 3 נגד.

מר ענבר לוין : תכניס את המספרים של התקציב...

מר דורון שרעבי : רגע. מי נגד, אולי הם נמנעים.

מר מאור הרוש : הוא עוד לא שאל.

מר שרון אלפסי : אני עשיתי רק מי בעד. רגע, שנייה. מי בעד? 5 היו בעד. נגד, כולם נגד?

מר ניסים אלקובי : מי נגד? שיצביעו.

מר שרון אלפסי : לימור נגד, רן מנו נגד, ודנה מורי נגד.

מר רן מנו : ישראל לא נמצא פה, וגם הוא היה נגד.

מר שרון אלפסי : הוא לא רלוונטי.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות לאשר עדכון תקציב 2025 ותכנית התייעלות.

מר דורון שרעבי : זו תכנית התייעלות, זה לא-

מר שרון אלפסי : זה התקציב ותכנית ההתייעלות.

מר דורון שרעבי : תקציב, מורידים את התקציב, מ-75... מורידים, אנחנו מתייעלים, אז אתם אומרים גם לא? לא מבין.

גב' דנה מורי : ואם בתכנית ההתייעלות אני צריכה לחתום על...אני לא...

מר דורון שרעבי : מורידים את הסכום. את סכום ההוצאות אנחנו מורידים, אז אתם אומרים לא? אני לא מבין את זה.

מר ענבר לוין : סליחה, לא דיברתי עד עכשיו. אני הכנתי את התכנית והכל. כרגע מה שצריך, תכנית ההתייעלות...אין כאן שום העלאת ארנונה...אחרי הישיבה הבאה שתהיה כאן על הארנונה. אבל כאן אין. זה תקציב 2025. כרגע מביאים את תקציב 2025.

מר ניסים אלקובי : אבל ההתייעלות פה, זהו.

- מר ענבר לוין :** ... יכול להיות ברזולוציות. פשוט זה -
- מר שרון אלפסי :** אין משמעות להתנגדות הזאת.
- מר ענבר לוין :** ...
- גב' דנה מורי :** אז רגע, אז למה לא להעלות את ההצעה קודם כל לתכנית ההתייעלות?
- מר שרון אלפסי :** לקחנו 72,000,000 ₪ שאישרנו, והורדנו אותה ל-69,000,000 ₪, זה בהתייעלות, בסדר?
- מר ניסים אלקובי :** רבותי, ההצבעה היא על עדכון של התקציב עם תכנית ההתייעלות, על סך 68,071,000 ₪. זה לא משהו אחר.
- גב' לימור שחק :** לא, לא, מקשיבים. אתם דיברתם על ההצבעה על להעלות ארנונה-
- מר ניסים אלקובי :** לא, תקראי את סדר היום. כתוב במפורש. רבותי, לא לבלבל. יש סדר יום מסודר שנשלח ב-19.6.
- מר שרון אלפסי :** אני מסביר שוב, אני מסביר שוב. הישיבה הזאת עכשיו, מה שאנחנו עושים עכשיו, מדובר על עדכון תקציבי מ-72,000,000 ₪ ל-68,000,000 ₪.
- מר ניסים אלקובי :** ל-68,071,000 ₪.
- מר שרון אלפסי :** ועל זה שאנחנו הולכים לתכנית התייעלות. זה אומר שאנחנו מתייעלים, מורידים מתקציב ההוצאות, כדי לעבוד בהתייעלות. לא הצבענו עדיין על הארנונה.
- מר ניסים אלקובי :** נכון.
- גב' לימור שחק :** אבל זה משהו אחר-
- מר שרון אלפסי :** אז זה בדיוק מה שאני מסביר.
- מר ניסים אלקובי :** זה לא אחר מכלום, זה סדר היום.
- מר שרון אלפסי :** אם תרצו שאני אעלה את זה עוד הפעם, אני אעלה את זה שוב.
- מר דורון שרעבי :** כן, כן, תעלה את זה עוד הפעם.

- גב' לימור שחק :** ...אתה יכול להסביר את זה 100 פעם -
- מר ניסים אלקובי :** כן, עד שתביני. נו, מה.
- גב' לימור שחק :** בסדר, אז תמשיך ככה.
- מר שרון אלפסי :** אז אני מסביר -
- מר ניסים אלקובי :** אני לא מבין, צריך להיות פשוט ברור.
- מר שרון אלפסי :** כרגע, ההצבעה הזאת היא על עדכון התקציב לשנת 2025, על סך 68,000,000 ₪, ותכנית ההתייעלות. מי בעד?
- גב' לימור שחק :** מה זה אומר, בתכנית ההתייעלות?
- מר שרון אלפסי :** רק תכנית ההתייעלות. שאנחנו מצמצמים כרגע הוצאות כדי להגיע -
- (מדברים ביחד)
- מר ענבר לוי :** בהמשך צריך לאשר עקרונית. אבל כאן כרגע, אין שום העלאה של ארנונה -
- מר ניסים אלקובי :** זה על זה, נכון. כן, כן. את העדכון של התקציב מותאם לתכנית ההתייעלות.
- מר רן מנו :** אתה אומר, ההתייעלות היא של צמצום השירותים.
- מר ניסים אלקובי :** היא לא בצמצום השירותים.
- מר שרון אלפסי :** בייעול השירותים.
- מר ניסים אלקובי :** בטיוב. לא, לא.
- מר שרון אלפסי :** 5 בעד, לימור נגד, רן נגד, ודנה נגד.
- מר דורון שרעבי :** זה 69,000,000 ₪.
- (מדברים ביחד)
- מר ניסים אלקובי :** רבותי, זהו, בבקשה.
- מר שרון אלפסי :** אני נועל את הישיבה. אני נועל את הישיבה. אני נועל את הישיבה.

מר ניסים אלקובי : אנחנו פותחים את ההצבעה, רבותי-

מר שרון אלפסי : פותח, פותח-

מר ענבר לוי : שלא מן המניין בנושא העלאת ארנונה. ישיבה אחרת.

מר שרון אלפסי : אנחנו פותחים כרגע ישיבה שלא מן המניין, בנושא צו הארנונה.

מר ניסים אלקובי : צו הארנונה לשנת 2026.

מר שרון אלפסי : בלבד.

מר ענבר לוי : זה בעצם העניין שלשמו התכנסתם, כי אני לא חושב שיש למישהו טענה, לא אגיד נקטין שירותים, אבל אם נתייעל בכל מיני נושאים. אני מניח שכולם ישמחו פה.

מר רן מנו : תסביר להם רק מה זה בנוסף-

מר ענבר לוי : אני אסביר.

מר ניסים אלקובי : 1.6.

מר רן מנו : אנחנו נגיע לכמעט 18.

מר ניסים אלקובי : 16 נקודה משהו.

מר ענבר לוי : עוד פעם. כפי שהובהר, זו הייתה ההתניה של משרד הפנים. ועוד פעם, ככה משרד הפנים נוהג כשעושה תכניות הבראה, תכניות התייעלות. היה, כפי שהסבירו, היה חלק ממאבק ארוך. רצו יותר, אבל זו הסיטואציה. לעצם העניין, בהמשך תראו כאן את כל הסיווגים. שבעצם, הועלו אוטומטית ב-15%, פלוס העדכון האוטומטי...

מר מאור הרוש : שעומד על?

מר ענבר לוי : על 1.66%, משהו כזה.

מר ניסים אלקובי : לא, לא. 2026.

גב' קרן מ. רינות : ב-2025 היה אוטומטי 5.34%.

מר רן מנו : יש לי שאלה בבקשה, גם ליועמ"ש בבקשה. פעם לא היו מחייבים לא את הממ"ד, ולא את חדר המדרגות. מאז שינו את-

מר דורון שרעבי : ולא את המרתף.

מר רן מנו : ולא את המרתף. עשו לנו מדידה חדשה, והכניסו את המרתף. עכשיו...אנחנו רוצים שתקבלו, תכניסו לנו עוד 15%, 16.2%. אנחנו חברי המועצה, זו שאלה שאני שואל אותך כיועמ"ש. האם אנחנו יכולים לקבוע שאנחנו חוזרים אחורה, ולא מחייבים לא ממ"ד, ולא מדרגות, ולא זה, ואנחנו בעצם מחזירים לתושבים-

מר מאור הרוש : ב-2027 אתה יכול.

מר רן מנו : למה אני לא יכול 2026?

מר מאור הרוש : אתה לא יכול, כי זה שינוי בצו הארנונה. שינוי בצו הארנונה הוא לוקח כמעט-

מר רן מנו : לא, לא, לא, זה לא שינוי בצו הארנונה. צו הארנונה לא השתנה. צו הארנונה לא השתנה. זו הייתה החלטה של היישוב, של המליאה.

מר מאור הרוש : מה, פרשנות?

מר רן מנו : כן. אנחנו בפרשנות יכולים לקבוע שאנחנו לא מחייבים לא זה ולא זה. כן, כמו שהיה קודם. ואז בעצם, אנחנו מצמצמים את מה שהבאנו עכשיו. וגם מראים למשרד הפנים שעשינו את זה, אבל גם מחזירים את הכסף חזרה.

מר דורון שרעבי : אני אחזק את מה שאתה אומר-

מר מאור הרוש : אבל זה לא קשור לזה-

מר ניסים אלקובי : לא, לא לצו. אתה יכול לעשות את זה בנפרד, בישיבה.

מר מאור הרוש : אתה יכול...במליאה הבאה, ולהעלות את זה...

מר רן מנו : אני מדבר ל-2026, שאם ב-2025 לא מעלים שום דבר.

(מדברים ביחד)

עו"ד עופר רזניק : אפשר לשקול את זה בהתאם לפסיקה...אפשר לשקול את זה. אני יכול להגיד לך שהיום זה מאוד חריג שזה לא קיים, בסדר? אלה צווי ארנונה חדשים.

מר רן מנו : כן, אבל...וברור, ואמרו, עכשיו אנחנו מחייבים. אנחנו ניקח את זה אחורה.

מר דורון שרעבי : אני אחזק את מה שאתה אומר-

עו"ד עופר רזניק : אבל ההפך, זו הייתה ההתפתחות של הדין-

מר דורון שרעבי : זו לא התפתחות, איזו התפתחות?

עו"ד עופר רזניק : זו התפתחות מתוך הפסיקה-

מר דורון שרעבי : אני מחזק את מה שהוא אמר, כי אני כבר נאבק על זה 5 שנים-

גב' דנה מורי : אז אפשר להעלות את זה כנושא-

מר דורון שרעבי : שנייה, שנייה. הסיפור הזה של חיוב המרתף, חיוב מחסן, שלא היה קודם, חיוב ממ"ד, שלא היה קודם, הם ביקשו אישור ממשרד הפנים, והוא לא קיבל אישור. בסעיף מס' 4 רשום, כל הסיווגים שלא רשומים למעלה, לא התקבלו.

מר רן מנו : נכון.

מר דורון שרעבי : והם ניסו להכניס גם בריכה, וכל מיני דברים כאלה, ולא קיבלו אישור. ופשוט הפרשנות שלהם הייתה כזאת, שהם הכניסו את זה. ולכן, היום אנחנו צריכים לחזור לצו הארנונה של 2019, בלי-

מר מאור הרוש : ברמת הפרשנות.

מר דורון שרעבי : לא. שינו שם 2 מילים. הוסיפו מ-2020 הוסיפו 2 מילים, כלים סניטריים-

מר שרון אלפסי : אבל זה לא קשור אחד לשני-

מר רן מנו : ולא אישרו את זה.

מר דורון שרעבי : לא אישרו את זה, זה מה שאני אומר, זה מה שאני טוען.

מר שרון אלפסי : אבל אפשר לדון בזה בישיבה הקרובה-

עו"ד עופר רזניק : רגע, מאוד חשוב. בוא נגיד ככה -

מר ניסים אלקובי : זה לא קשור לצו.

מר שרון אלפסי : לא, אין לזה קשר.

עו"ד עופר רזניק : ...

מר מאור הרוש : ... זו פרשנות, זה לא צריך -

מר דורון שרעבי : שנייה, רגע. היועמ"ש, בוא נשמע את היועמ"ש.

עו"ד עופר רזניק : חבר'ה, זאת שאלה טובה. זה בהחלט אפשרי, כמו שאמרתי. אפשר לדון על זה, אפשר להסתכל, איך זה בראי כל ההתפתחות של צווי הארנונה. ובהחלט, בהחלט יש אפשרות כזאת. זה כרגע יחסית תאורטי. אבל זה בהחלט מקום לדיון. זה ספציפית לא קשור כרגע -

מר שרון אלפסי : זה יכול לעלות לדיון -

עו"ד עופר רזניק : זה בהחלט יכול להיות לדיון. ואתם רוצים, אני גם יכול -

מר ניסים אלקובי : בישיבה שלא מן המניין?

עו"ד עופר רזניק : אתם יכולים גם לשאול אותי, ואני גם יכול להסתכל, ולברר את זה עם החבר'ה... לראות מה האפשרויות. בד"כ שוב, אין לנו מטרה להוסיף, לא לפרשנות ולא דרך אחרת, סיווגים וארנונה שהם לא אפקטיביים, או שהם לא רלוונטיים, לצורך העניין. ואם זה המצב -

מר שרון אלפסי : אז רגע, אז אתה תוציא לזה... אבל זה יכול לעלות בישיבה שלא מן המניין?

מר מאור הרוש : ... מבחינת סיווגים והכל, הולכים להראות לצו הארנונה ל-2027, זה בטוח, כי פספסנו את זה השנה.

מר שרון אלפסי : מאור, נעלה את זה -

עו"ד עופר רזניק : חברי המליאה יפנו, ישאלו מה מטריד אותם, מה הם רוצים, ואני אתן תשובות.

מר ניסים אלקובי : בסדר גמור.

מאור, אתה טועה מהסיבה המאוד פשוטה, כי אתה חושב שצריך לעשות שינוי בצו הארנונה-

מר רן מנו:

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי: רגע, שנייה, רן-

מר רן מנו: אבל פה עשו שינוי ללא הסכמת משרד הפנים...

מר שרון אלפסי: שנייה אחת עם דורון. תדברו עם היועמ"ש, תראו מה אפשרות לעשות, נעלה את זה לישיבה הקרובה, שבשבוע הבא לדעתך, ב-8?

מר ניסים אלקובי: לא. ב-8 יש ישיבה מן המניין. לא, ישיבה מן המניין, ונעשה על זה ישיבה נפרדת.

מר שרון אלפסי: טוב, יאללה. אני רוצה להעלות להצבעה את העלאה חריגה. אני מעלה להצבעה. העלאה חריגה, צו הארנונה 2026, מי בעד? 5. לימור נגד, רן נגד, ודנה נגד. אני נועל את הישיבה. חבר'ה, תודה רבה לכולם, ושיהיה לנו בהצלחה, שנדע להחזיר את זה לציבור בע"ה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות העלאה חריגה בצו הארנונה לשנת 2026.

סיום ישיבת מליאה מס' 18

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים